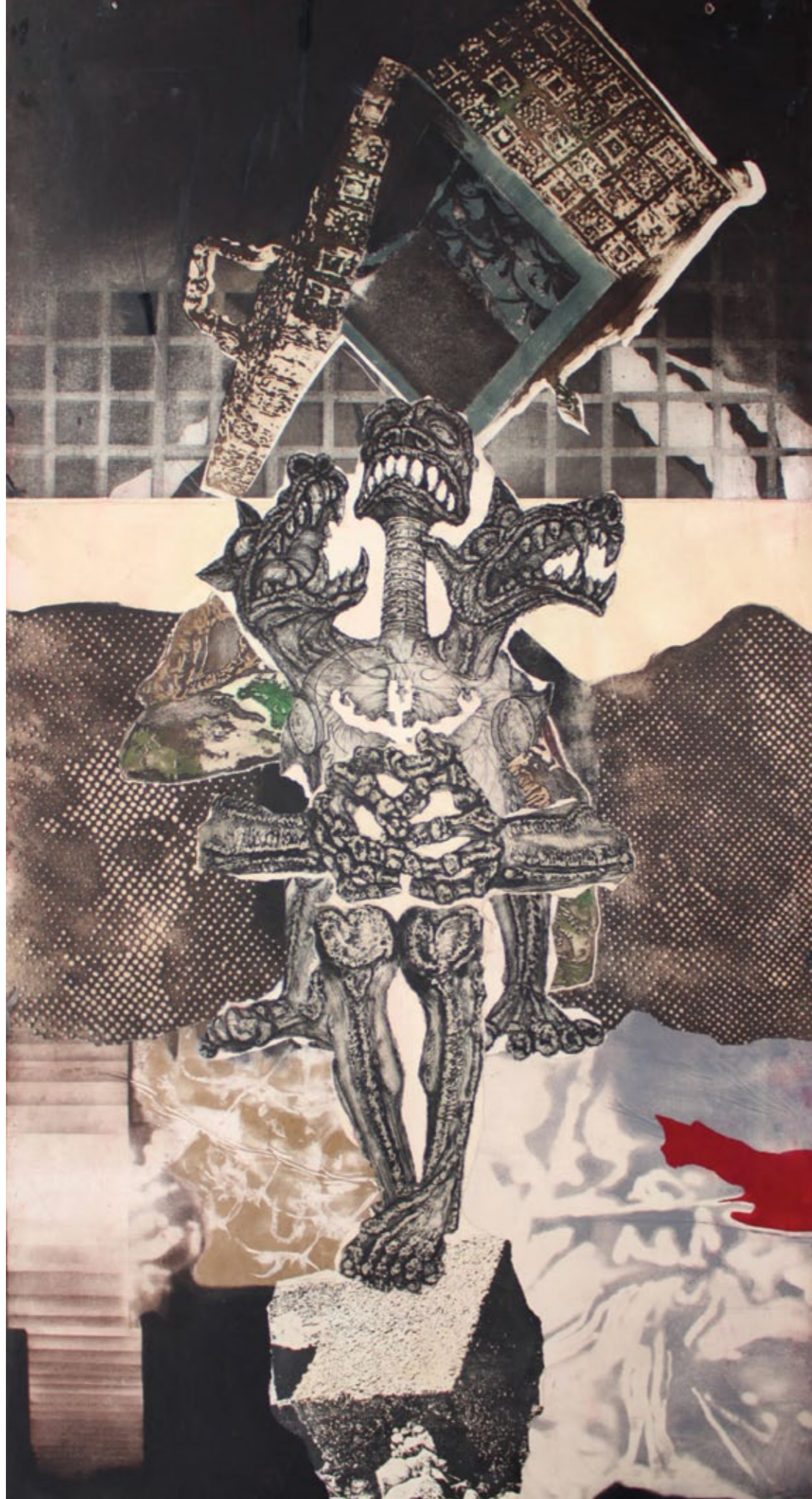

Grafica românească în context internațional

Grafica românească în context internațional

**Galeria Dialog
21 martie - 30 mai 2017**

**Curatori/Curators:
Ruxandra Garofeanu, Gheorghe Andreescu**

Motto:

**„Gravura este o artă superioară,
pentru că dă de lucru mâinii și
de gândit ochiului. Este o artă
cu totul și cu totul specială, ca și
muzica de cameră.”**

Roland Barthes

Motto:

*„Engraving is a superior form
of art, because it keeps the mind
busy and arrests the eye. It's a very
special artistic form, much like
chamber music.”*

Roland Barthes

© 2017 Galeria Dialog

Galeria Dialog
București,
str. Chiristigiilor nr. 11-13
Tel.: 021 209 60 41

ISBN: 978-606-8605-66-1

Mulțumim pentru grațitudine domnului
Georg Lecca, fără al cărui sprijin nu ne-am fi
bucurat de acest catalog.

*Our gratitude goes to Georg Lecca, without
whose support the present catalogue would not
have been completed.*

**RUXANDRA GAROFEANU
SAU „ARHEOLOGIA CLIPEI”**

Cu o meticulozitate arheologică, Ruxandra Garofeanu a făcut cercetări în privința participării României la Bienala de la Veneția din anul 1972. Sub titlul „Grafica românească în context internațional”, „arheoloaga”, expertul în arte vizuale, propune reconstituirea „Clipei” de glorie a graficii românești. O parte din lucrările colective executate acum 45 de ani au fost depozitate la Muzeul de Artă Vizuală Galați. Emoția redescoperirii a fost pe măsura pasiunii arheologice a Ruxandrei Garofeanu. Stăteam în depozitul de grafică al muzeului și mă uitam la mâinile, privirea, zâmbetul, tremurul recunoașterii unor autori de către cea care a avut ideea și acum împlinirea realizării acestei expoziții.

Ruxandra Garofeanu nu este o persoană comodă. Este pur și simplu profesionistă și are acea încrâncenare de a duce la bun sfârșit ideea. Vorbea despre șocul redescoperirii „Clipei” de la Veneția de acum aproape o jumătate de secol. Vorbea despre mirajul acelei insolite expuneri și ne explica, mie și lui Gheorghe Andreescu, despre necesitatea refacerii „Clipei”.

Așa cum din cioburi cu știința arheologului se reface un artefact, la fel s-au identificat părțile din lucrările colective având, fără a fi semnate, apartenența unor nume ilustre. Este frumos să reconstitui „Clipa”. Ruxandra Garofeanu a făcut-o.

Dr. Dan Basarab Nanu
Manager Muzeul de Artă Vizuală Galați

**RUXANDRA GAROFEANU OR THE
ARCHAEOLOGY OF THE MOMENT**

Displaying archaeological method, Ruxandra Garofeanu has done extensive research on Romania’s participation at the Venice Biennial of 1972. Headlined “Romanian Graphic Art in a Global Context”, the “archaeologist”, an expert in visual arts, proposes a re-enactment of the glorious “moment” of Romanian graphic art. A part of the collective works, created 45 years ago, were stored at the Galați Museum of Visual Arts. The emotion of rediscovery was a match to Ruxandra Garofeanu’s passion for archaeology. I was standing in the museum’s storehouse for graphic works and I contemplated the hands, eyes, smile and secret tremble upon recognizing a group of authors of the very person who had the idea of creating the exhibition and has now brought it to fruition.

Ruxandra Garofeanu is not the easy-going type. She is a professional in every sense of the word and is stubborn enough to see everything she undertakes through. She was talking about the shock of rediscovering the “Moment” of Venice, nearly half a century later. She was talking about the mirage of that unusual exhibition and was telling me and Gheorghe Andreescu about the need to remake “The Moment”.

Just like an archaeologist’s knowledge helps to rebuild an artefact again from shards, so were the parts of the collective work identified, without being signed, as being the work of famous artists. It was wonderful to re-enact “the Moment”. Ruxandra Garofeanu has done it.

Dr. Dan Basarab Nanu
Manager of the Galați Museum of Visual Arts

INTERVIU CU WANDA MIHULEAC

Wanda Mihuleac: [...] Fiecare participare era bine trecută prin toate furcile caudine pentru că altfel nu se putea. Organizatorul expoziției din 1972 a fost domnul Marcel Chirnoagă, care era în acel moment șeful secției de grafică din Uniune. UAP era o structură foarte cenzurată. Totul trecea prin mii de filtre. Oricum dl Chirnoagă nu era un artist de avangardă. El a propus mai multor artiști gravori (pentru că el era gravor), în atelierul lui unde era o atmosferă boemă care cred că nu mai există acum (nici în Franța nu mai există), era o atmosferă machistă, iar în această atmosferă, dl. Chirnoagă ne-a propus conlucrarea

INTERVIEW WITH WANDA MIHULEAC

Wanda Mihuleac: Each participation was subjected to a very strict scrutiny, as this was the only way to go. The organizer of the 1972 exhibition was Mr. Marcel Chirnoagă, who was at the time the head of the Graphic Art section in the Union. The Fine Artists' Union was the object of immense censorship. Everything had to undergo a thousand filters. At any rate, Mr. Chirnoagă was not an avant-garde artist. He suggested to several engravers, as he himself was one, to come work in his studio, permeated by a bohemian atmosphere, unlike anywhere else in the world right now (not even in France). It was a typically macho atmosphere where Mr. Chirnoagă proposed we worked tougher without a clear-cut theoretical underground, which is something I find very interesting. Things were interesting by random, so to say, to our own ignorance. Looking back I've realized why this exhibition was a success. A Western success. What was it exactly? It was a series of large panels, and the panels were not individual works.

Daria Ghiu: I reckon all works were left unsigned.

W.M.: Yes, it was an Anonymous*-like movement, anonymous avant la lettre in 1972. On the other hand, it was only successful in the West. In Romania it remained unknown, it was not even seen.

D.G.: But was it anonymous avant la lettre for Romania, or for the West in general?

W.M.: For the West too. These panels were engravings torn to pieces and joined together. As such, they had a different interpretation than what we had in mind.

D.G.: So it was an installation.

W.M.: Of course. It was an installation of unwound works: it was a gesture of negating the work of art, because if you tear an engraving apart it means it is worthless or poses no interest to you. Therefore it's both a step back from the object per se, as well as dwarfing the artist as such.

D.G.: And this was actually a novelty, because artists go to Venice to make a name for themselves, not to own up to an anonymous work of art.

W.G.: My point exactly. Everything was counter-logic at the time. No one could realize that properly because Mr. Chirnoagă lacked this perspective on things, as I did back then.

D.G.: But the commissioner of the exhibition was Ion Frunzetti.

(și aceasta e foarte interesant) fără un underground teoretic clar. Lucrurile au fost foarte interesante din prostie sau, hai să zicem, din întâmplare. Retroactiv mi-am dat seama de ce această expoziție a avut succes. Un succes occidental. Ce era această expoziție? O serie de panouri mari, iar panourile nu erau cu lucrări personale.

Daria Ghiu: Am înțeles că nici o lucrare nu era semnată.

W.M.: Da, era un fel de mișcare Anonymous*, anonimă avant la lettre în 1972. Pe de altă parte, acesta a fost succesul în Occident. Pentru că în România nu a fost percepută, nu a fost nici măcar văzută.

D.G.: Dar ea era avant la lettre pentru România sau pentru Occident, în general?

W.M.: Și în Occident. Pentru că aceste panouri erau gravuri sfâșiate și alăturate unele cu altele. Prin alăturare lucrările se citeau altfel decât cum le-am făcut noi.

D.G.: Deci era o instalație.

W.M.: Bineînțeles. Era o instalație cu lucrări deșirate: gestul de negație a lucrării, pentru că dacă rupi o gravură înseamnă că e de aruncat sau nu te mai interesează. Deci și o detașare față de obiect, dar și o negare a artistului ca nume.

D.G.: Și acest fapt era o noutate pentru că cine merge la Veneția vrea să se impună ca nume, nu să își asume ceva ca anonim.

W.M.: Exact. Era un contrasens în toate. Nimeni n-a putut să analizeze asta cum trebuie pentru că dl. Chirnoagă nu avea această viziune a lucrurilor, nici eu nu o aveam atunci.

D.G.: Dar comisarul expoziției era Ion Frunzetti.

W.M.: Da, dar Chirnoagă a făcut expoziția. Lucram la el în atelier, rupeam gravurile, le lipeam, se mai bea, se mai glumea. Deci la marea întâmplare. N-a fost nimic premeditat și nici conceptul nu era, hai să zicem, afișat. Domnul Frunzetti, ca orice comisar de expoziție pe vremea aceea (cum e și acum), a luat lucrurile gata făcute, nu s-a implicat în niciun fel.

D.G.: Dar el a scris totuși textul catalogului.

W.M.: Textul este neimportant pentru că el nu povestește ce s-a întâmplat de fapt. Și ceea ce este iar important în mișcarea aceasta e că nici artiștii (care mai sunt în viață sau mai sunt în România) nu au fost conștienți de chestia asta. Eu am fost conștientă mult după. În pavilionul românesc, care

W.G.: Yes, but Chirnoagă created the exhibition. We would work in his studio, tear the engravings apart, put them back together. There was a certain amount of drinking and joking. Everything was random. None of this was premeditated, and the concept was not fully-fledged, so to say. Mr. Frunzetti, as any exhibition commissioner back then (as is common to this day), took over a ready-made exhibition, he did not get involved in any way.

D.G.: Still, he wrote the text for the catalogue.

W.M.: The text bears little importance, because it doesn't recount what actually happened. And another important detail about this movement is that the artists themselves (those who are still alive and those who still reside in Romania), were unaware of this fact. I came to this realization long afterwards. The Romanian pavilion, which at the time was very clean, refurbished and popular, was visited by Giovanni Leone, the then president of Italy upon its inauguration (I remember because I was there together with Mr. Frunzetti). I doubt whether the

pe vremea aceea era curat, refăcut și băgat în seamă, țin minte că la inaugurare (am fost acolo împreună cu domnul Frunzetti) a venit și președintele de atunci al Italiei, Giovanni Leone. Nu știu dacă acum mai vine președintele Italiei la Bienala de la Veneția.

D.G.: Cred că, dacă o face, vine în Pavilionul Italiei sau în Pavilionul Central...

W.M.: Marele premiu l-a luat atunci Alechinsky. Era o dezvoltare importantă de personalități. Noi bineînțeles că n-am luat nimic.

D.G.: România nu a luat niciodată un premiu la Bienala de la Veneția.

W.M.: Era normal. Cum nu am luat nici la Bienala de la Paris, unde am participat trimisă de România. Eu nu pot să spun că am fost artistul

Italian president still visits a Venice Biennial.

D.G.: If he does, I think he visits Italy's pavilion or the central pavilion...

W.M.: Alechinsky scooped the brand prize back then. It was an impressive show of personalities. Of course, we didn't win any prize.

D.G.: Romania never got an award at the Venice Biennial.

W.M.: It was normal. The same is true of the Paris Biennial, where I've taken part representing Romania. I can't say I was a denigrated artist. I was censored in Romania, but abroad the doors were open for me, because, along with other artists, we showcased the amount of freedom we had during the Ceausescu regime. And I was well aware of the role I had.

D.G.: But what exactly did this role mean to you?

W.M.: Back then Ceausescu was very well-seen in the West. It was a double-edged game he was playing: he would give some freedom... up until the 1980s. It was a way of seeing things from the outside, and a different one from the inside.

D.G.: He needed people, pawns who went abroad, whom he would bestow a certain amount of freedom.

W.M.: Exactly. Fresh out of college I grabbed a number of important awards, and I was à l'air du temps, so to say. Coming back to your question, why was this exhibition so well-seen and bought in its entirety?

D.G.: Yes, why? Was it all bought? By who?

W.M.: I don't know who bought it. The Ministry bought it, but I don't know whom it sold it to.

D.G.: All of it?

W.M.: Anyway, it never returned home. We should also note here another achievement. Abstract art was very important in Romania back then. Figurative art was ill-viewed. Figurative art found its expressions in realist and socialist art to a greater or lesser extent, as sort of reminder of figurative art. To me, this exhibition is an artistic replica to Derrida's theory of deconstruction, as it is exploded, so to say. I read Derrida's works when I was still in Romania, and I had the great opportunity to work together with him on several topics and books. Assimilating his theory of deconstruction, I had the chance to see that, in fact, the exhibition in Venice was a model of deconstruction, perhaps the first in the field of fine arts. But this aspect was acknowledged and I discussed about it with Gérard Titus-Carmel, who was a friend of Derrida and who, upon visiting the exhibition in

denigrat. Am fost artistul cenzurat în România, dar în străinătate am avut ușile deschise pentru că, împreună cu alți artiști, făceam vitrina libertății din perioada ceaușismului. Eu știam foarte bine că jucam rolul acesta.

D.G.: Dar ce însemna rolul acesta?

W.M.: Pe vremea aceea Ceaușescu era foarte bine văzut în Occident. Pentru că făcea jocul acesta – mai lăsa niște libertăți... Până în 1980. Era un fel de a vedea lucrurile pentru exterior și altul pentru interior.

Romania's pavilion, gave it this interpretation and, in a way, opened my eyes too, because I never thought of it that way. What I particularly liked in this whole adventure is renouncing the daring idea of a well-established artist, just like a clothing brand. Every artist in the West has this label attached to him and it's what helps him sell, whether or not in a context. This is the danger of "commercial art" – all art is commercial. If, for instance, you change your style,

your gallery will tell you that their clients are looking for works of the type you used to do. And I wasn't in this for the money, I really enjoy things that are free. Back when I was in Romania, I never used to think I

D.G.: Avea nevoie de oameni, un fel de pionii pentru cei din Occident, cărora le lăsa o doză de libertate.

W.M.: Exact. După ce am terminat facultatea am luat o serie de premii internaționale și eram, ca să zic așa, à l'air du temps. Revenind, de ce a fost această expoziție atât de bine văzută și cumpărată toată?

D.G.: Chiar așa? Cumpărată în întregime? De către cine?

W.M.: Nu știu cine a cumpărat-o. Ministerul a cumpărat-o, dar nu știu cui a vândut-o.

D.G.: În întregime?

W.M.: Oricum ea nu s-a mai întors în țară. Mai trebuie observată o altă performanță. În România în momentul de atunci importantă era arta abstractă. Tot ce ținea de figurativ era rău văzut. Artă figurativă exista sub forma de artă realist-socialistă mai mult sau mai puțin, un fel de rapel la figurație. Or această expoziție, hai să zicem explodată, pe care eu acum o citesc ca o replică plastică la deconstrucția lui Derrida – dar asta pentru că l-am citit pe Derrida încă de când eram în țară, am avut marea șansă să-l cunosc și să lucrăm împreună pe mai multe teme și am realizat împreună trei cărți. Asimilând foarte bine teoria deconstrucției am putut să văd de fapt că expoziția aceasta de la Veneția a fost un exemplu de deconstrucție, poate unul din primele în artele plastice. Dar acest fapt a fost văzut și l-am discutat cu Gérard Titus-Carmel, care era un prieten al lui Derrida și care, vizitând expoziția din Pavilionul român, a citit-o în felul acesta și mi-a deschis și mie ochii pentru că eu nu m-am gândit așa. Ceea ce mi-a plăcut mie în aventura asta era renunțarea la ambiția de artist bine consolidat, ca o marcă de îmbrăcăminte. Fiecare artist, în Occident, are această grifă și pe baza aceasta se și vinde. Dacă este sau nu în context. Aceasta este capcana „artei comerciale” – toată arta e comercială. Dacă să zicem că îți schimbi stilul, galeria cu care lucrezi îți spune că ei au clienți pentru felul în care lucrezi mai înainte. Dacă tu te schimbi, noi ne pierdem clienții. Așa că ori ne despărțim, ori continui ca mai înainte. Or cum eu n-am dorința să câștig mulți bani, chiar îmi plac lucrurile gratuite. În România, când eram, nu m-am gândit niciodată că puteam câștiga bani cu ce făceam. Făceam cu totul alte lucruri ca să ne câștigăm viața, dar nu cu lucrurile de artă. Fiind un artist exportabil, am văzut că am o valoare în

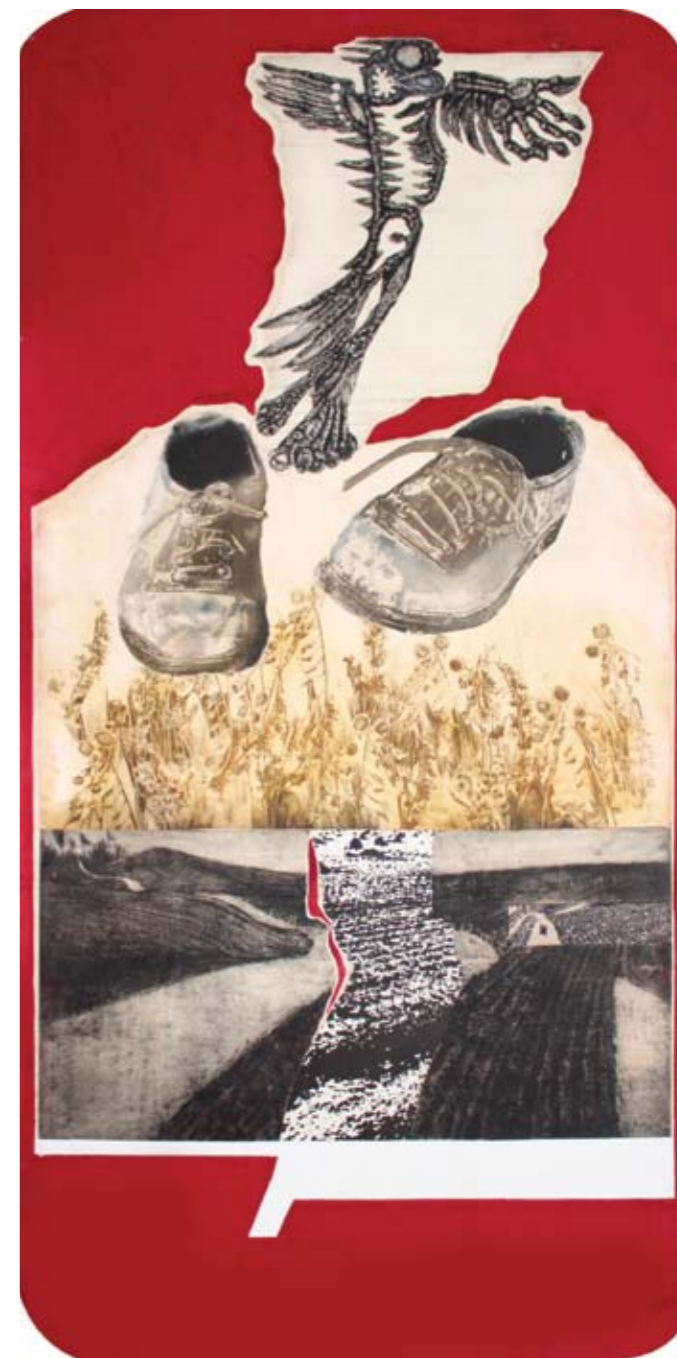

would make loads of money from what I was doing. We would do all sorts of other things to make a living, but it was never art. As a marketable artist, I realized by net worth whenever my works used to sell in galleries, but this was much later. In fact, my financial success was abroad, and it followed shortly after the Venice Biennial, where a number of galleries saw my potential, and I even had a few exhibitions in three or four galleries which sold well, I have to admit.

Interviewed by Daria Ghiu in April 2012, Paris

bani când mi se cumpărau niște lucrări în galerii, dar asta a venit mai târziu. De fapt, succesul meu în bani, în valută, a venit imediat după Bienala de la Veneția, unde m-au remarcat niște galerii și am expus chiar în Veneția în trei sau patru galerii și am vândut bine, trebuie să recunosc.

Interviu realizat de Daria Ghiu, la Paris, în aprilie 2012

*Anonymous (utilizat ca un substantiv colectiv) este o ideologie care a luat naștere în 2003 pe site-ul 4chan și reprezintă un concept în care mai multe comunități de utilizatori există într-o societate anarhică și care luptă pentru libertatea internetului împotriva oculte și corporațiilor mondiale. Adesea este greșit asociată cu un grup de hackeri. Membrii acestei grupări ies în public și poartă masca Guy Fawkes popularizată de filmul și banda desenată V for Vendetta. Masca portrețizează o față albă, cu un zâmbet subtil și obraji roșii, o mustață mare, îndreptată în sus la ambele capete, și o barbă subțire verticală și ascuțită.

*Anonymous (used as a collective noun) originated in 2003 on the website 4chan, representing the concept of many online and offline community users simultaneously existing as an anarchic, digitized global brain combating occult international corporations. Often wrongly associated with a group of hackers. Anonymous members can be distinguished in public by the wearing of Guy Fawkes masks in the style portrayed in the graphic novel and film V for Vendetta. The mask is a stylised portrayal of a white face with an oversized smile and red cheeks, a wide moustache upturned at both ends, and a thin vertical pointed beard.

BIENALA INTERNAȚIONALĂ DE ARTĂ PLASTICĂ, VENEȚIA, 1972

Pentru vizitatorul care a luat contact anterior cu arta românească, Pavilionul Republicii Socialiste România la cea de-a 36-a ediție a Bienelei de la Veneția se deschide cu o lungă procesiune de opere grafice care, sub titlul "Gravura în Spațiul Contemporan", alcătuiesc standul ocupat de un grup de gravori români, cuprinzând câteva aspecte ale epocii noastre.

Aspecte ale unei umanități care nu este încă total eliberată de chinul amintirii, și în care visele, efortul, frământările, luptele cu final triumfal sau înfrângerile, imaginile trecutelor și prezentelor bătălii pe care le tot dă, constituie fluxul stufos al vieții lăuntrice a artistului integrat în cetatea modernă, solidar cu semenii săi, iată ce ne aduce, organizat, sub ochi, marea cantitate de imagini desfășurate într-o aparentă acumulare, menită să covârșească prin număr, dar în fond orânduită după o logică internă ce se revelează ușor privitorului avizat. Este o expoziție anticalofilă, o expoziție care fuge de convenția "caligrafiei" pseudoestetice.

O expoziție ca aceasta cere explicații; de exemplu: cum s-a ajuns la formula ei, care este mecanismul de gândire prin care ia ființă? – se poate întreba cineva.

Cei douăzeci de membri ai grupului, gravori de frunte ai mișcării artistice românești, au convenit să se constituie într-un grup unitar, renunțând să se mai prezinte fiecare în parte ca autor al operelor gravate prin care colaborează la ansamblul expoziției "Gravura în spațiul contemporan" și regăsind astfel drumul, greu de refăcut în condițiile de azi, către

INTERNATIONAL VENICE ART BIENNIAL, 1972

To the visitor who has previously come into contact with Romanian art, the pavilion of the Socialist Republic of Romania at the 36th edition of the Venice Art Biennial opens with a long procession of graphic images which, under the title "Engraving within Contemporary Space", features the stand taken by a group of Romanian graphic artists concerning a number of aspects of our epoch.

Aspects of a mankind which is not yet fully free from a torture of recollection and in which the dreams, efforts, anxieties, struggles with a triumphal outcome or the defeats, the images of the past or present battles it has been waging, constitute the dense flux of the artist's inner life, integrated within the modern city, who is solidary with his fellow creatures. This is what is brought in front of our eyes, in an organized manner, by the huge quantity of images, unfolding in an apparent accumulation, meant to overwhelm with their number, but actually disposed according to inner logics, easily revealing itself to the versed viewer.

This is an anti-tepid exhibition, an exhibition running away from pseudo-aesthetical

"calligraphy".

Such an exhibition demands an explanation. What exactly prompted its design, one might wonder? What is the logic behind its coming into being?

The twenty members of the group agreed to make up a homogenous group, refusing to present themselves individually as authors of the works of art contributing to the exhibition "Engraving in Contemporary Space", thus tracing back the mindset of Medieval

mentalitatea artizanilor medievali, pătrunși doar de înalta importanță a țelului comun și renunțând pentru sine la orice vanitate a paternității operei, adică realizând acea minunată condiție a smereniei față de opera colectivă, care stă la baza sentimentului de totală dăruire a artistului, încă neegolaturu.

Într-un ansamblu unitar, constituit din multe panouri, fiecare dintre acestea fiind gândit ca o compoziție închisă, de sine stătătoare, dar rimând consonant cu restul și integrându-se în suita unui parcurs eventual, operele puse ca muniția, în comun, dau bătălia.

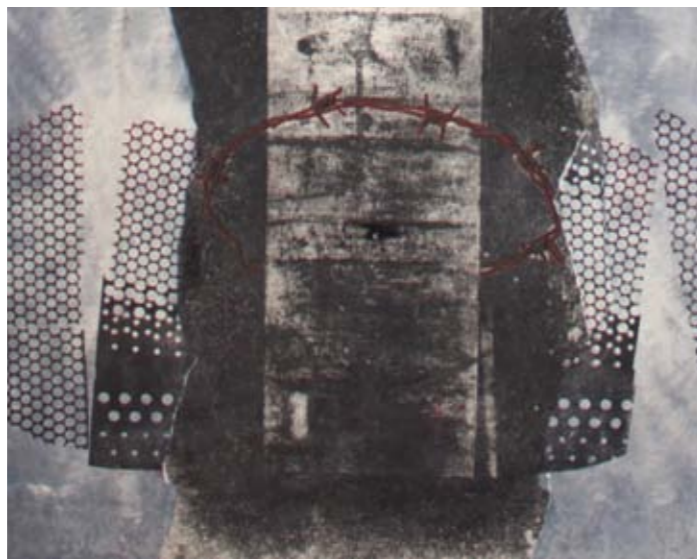
Sunt aproximativ două sute cincizeci de gravuri, topite unele într-altele, reluate prin repetiție ori simplu rapel, alternante uneori cu opusul lor stilistic, juxtapuse alteori, prin contiguitate de sens psihic și afinități.

Deși fiecare din autori are personalitatea sa distinctă – cum se poate constata privind, în mapele depuse la secretariatul Bienalei, operele lor, - de îndată ce gravurile sunt colate pe panou într-un soi de montaj, filmul rezultat îi unifică, îi face să se contopească, să constituie un atelier, o companie de muncă și de luptă. Violentarea imaginilor individuale, operată pe panourile din expoziție, este voită. Ea simbolizează

lipsa de orgoliu personal a membrilor grupului și lipsa lor de autoidolatrie, de egofilie. Armonizarea, totuși pe panou, a operelor devenite, prin dezordinea aparentă de tip "Merzbild", manifest al unui crez antifilistin și revoluționar prin esență, este asigurată de dragostea pentru meșteșug a tuturor celor 20 de gravori.

Iată ce spune Marcel Chirnoagă, membru al grupului: "Dacă ar fi vorba de o operă colectivă pe

care artiștii au realizat-o concertându-se în acest scop pe o idee inițială, acceptând numai anonimatul lor de contribuție – opera s-ar apropia de concepția spațiului pictural bizantin, din care în România există câteva exemple remarcabile în mănăstirile din nordul țării. Acolo narațiunea mitologică se desfășoară în succesiuni de imagini pe pereții exteriori ai bisericilor. Apare evidentă existența mai multor pictori care fac efortul să-și unifice diferențele specifice pentru

craftsmen, driven only by a high, common purpose and renouncing any selfish attempt to claim ownership over their works. The artists have thus attained that wonderful piety towards a collective work of art, underlying a selfless artist's full devotion towards the art he creates.

Making up a homogenous ensemble, each of the panels making up the exhibition is designed as a finite, standalone work of art, at the same time being interwoven with the other panels, thus being steered in a certain direction. Disposed as ammunition, the works do battle.

There are approximately two hundred and fifty engravings, each intertwined with the others, recurring either by repetition or recall, at times alternating with their stylistic opposite, at other times overlapping by means of their psychological contiguity and affinity. Although each author has his own, distinct mark (which visitors can ascertain by looking at their works included in the files submitted to the Biennial Secretariat), no sooner are the engravings collated in a sort of patchwork, the end result brings them together, makes them one, representing a

single workshop, a single work and combat force. The violence inflicted on individual images, depicted on the exhibition panels, is an act of volition.

It stands for the lack of personal pride on behalf of the members of the group and their lack of self-idolatry and self-centredness. Still, the twenty members' passion for their craft is what ensures a certain

harmony between different works on the panel, laid out in apparent, Merzbild-like disarray, translating into an essentially anti-Philistine and revolutionary credo.

Here is what Marcel Chirnoagă, one of the group's engravers, had to say: "Were this a collective work of art which the artists created by focusing on an original idea to that end, accepting anonymity to be their sole contribution, the end result would have been closer

unitatea ansamblului, regizați de un meșter (maître d'œuvre) și de canoanele stricte ale picturii religioase. Opere colective s-au realizat și în timpurile noastre, dar evitându-se pe cât posibil narațiunea, pornind de la concepții complet diferite de cea a lucrării prezente.

În această expoziție artiștii au convenit să-și aducă gravurile create individual, cele mai multe dintre ele expuse în expoziții personale sau colective, pentru ca acele elemente comune ca semnificație să fie evidențiate mai puternic prin recompunerea lor. S-a pornit deci de la existența unui numitor comun pe care acești oameni, în ciuda stilurilor și tehnicilor foarte diverse, au vrut să-l evidențieze."

Citatul, amplu, e concludent.

Icoane ale unor mitologii, teratologice sau salvatoare,

à-tour-de-rôle, imaginile cuprinse în succesiunea acestui mare film sinoptic sunt constitutive ale unui discurs. Artiștii au urmărit: să comunice. Panourile sunt: obiecte signalactice ale sentimentelor și comportamentului social al unor cetățeni ai lumii de azi. Spaimele, ca și speranțele omenirii din care fac parte, se exprimă aici. Pentru a-și fundamenta pe realități invenția, artiștii au preferat adeseori elementele fotografiei, impersonale și obiective, transpuse în tehnica serigrafiei, litografiei sau xilogravurii. Dar gravura în metal predomină. Fiecare panou este o frază a discursului optic. Fiecare perioadă de mai multe panouri se încheie cu o reinsertie în realitatea nemijlocită, la care privitorul e readus prin jocul de oglinzi imperfecte, deformante ca și subiectivismele fiecăruia dintre oamenii ce se încrucișează în pădurea de imagini din viața zilnică. Artiștii grupului și-au păstrat anonimatul. Ei nu țin să fie pomeniți fiecare, cu numele, sub operele ce-i revin. Dreptul de proprietate asupra imaginii forjate cade pe planul doi, în fața importanței tactice a asaltului vizual. Important e să contribuie la explicațiile sensului, la lămurirea problemelor dezbătute în comun. Pentru

to the tenets of Byzantine art, which has been carried over in Romania in a few remarkable examples in the monasteries in the north. There, the mythological expression unfolds in one image after another on the churches' exterior walls. The workings of several

painters, taking pains at bridging the specific gaps for the sake of the unity of the whole, under the supervision of a maître d'œuvre and restricted by the stringent tenets of religious painting, become blatant to the onlooker. Collective works are not uncommon to our times, although they have taken a step back from narration, being based on concepts that are completely different from the present work.

Artists who contributed to this exhibition agreed to bring their individually

created engravings, most of which were part of personal or collective exhibitions, so that the common elements binding their meaning should be reinforced even further by means of their reconstruction. Therefore, the starting point was the existence of a common denominator which these people, despite their diverging styles and techniques, were keen on bringing to the fore".

The quote is quite persuasive.

The succession of images included in this synoptic film, teratological or redeeming icons of various mythologies, each make up a discourse. The artists sought to communicate. The panels are objects that signal the feelings and social behaviours of today's citizens. The fears and hopes of mankind are all exhibited therein. To give their inventions a rooting in reality, the artists more often than not preferred elements of photography, impersonal and neutral, transposed into techniques used in screen printing, linocut or woodcut. Still, metal engravings are predominant. Each panel is but a phrase of this visual discourse. Each period of several panels ends with the viewer being plunged back into an unmitigated

afirmarea convingerilor lor comune, care resping dezumanizarea persoanei umane, indiferent de unde ar proveni ea, de la absolutizarea idolului "confort" sau "ban", ori de la diabolica substituire a libertății prin constrângere și coerciție morală sau fizică, de la seria de violențe de tot soiul și de toate treptele în care s-a specializat, parcă, o bună parte a omenirii contemporane, și care afirmă omul ca valoare supremă a existenței, drepturile lui într-un univers alienat ce trebuie să-i redescopere dimensiunile și să-și adapteze reacțiile față de ele.

Este doar, cum spune geniul limbii engleze, un soi de "wish fulfillment"? De vis compensator al unor frustrații? De n-ar fi decât atât, și tot e un semnal. Printre altele; alături de altele provenind de la alte grupuri umane. Din alte geografii. Dar din aceeași măduvă existențială, cutremurată de adevăr! O generație de artiști care-l vor, își strigă, aici, dreptul la a-l spune!

reality, where he is re-inserted by means of a game of imperfect, distorted mirrors, much like the subjectivism of each of the people with whom he interacts in this web of daily images.

The artists are sworn to anonymity. They are not dead set on seeing their names tagged to the works they've created. Ownership over the forged image is secondary to the tactical importance of the visual impact. What's important is for each to contribute to providing meaning, to shedding light on the problems they've tackled as a group. In order to voice their shared convictions, which are at odds with de-humanizing the human being, irrespective of its origin, from worshipping such ideals as "comfort" or "money", the diabolical substitution of freedom by constraint and moral or physical coercion, from the series of violence of all sorts and levels, which most of today's world seems to have taken a liking for, and which uphold man as the ultimate expression of existence, his rights in an alienated universe that must rediscover and adapt to his dimensions.

Is this all just wish fulfillment, to use the genius of English? A gratifying dream of suppressed frustrations? Were it no more than that, it would still send out a signal. One amongst many others, sent out from other human groupings. From other geographies. But all sharing the same existential core, shaken by truth!

This is a generation of artists seeking it, herein demanding their right to assert it!

Ion Frunzetti, Prefața catalogului pavilionului românesc, 1972

Ion Frunzetti, Preface to the catalogue of Romania's pavilion, 1972

În frumosul palat baroc de pe Canal Grande, reședință dogală mai de mult, denumit Cà Pesaro, unde se află muzeul de artă orientală și extrem-orientală, pe de o parte, iar pe de alta se adună de 77 de ani operele achiziționate din edițiile succesive ale Bienalei sub forma unui muzeu de artă modernă, condus de Guido Perrocco, s-a organizat expoziția „Grafica internațională de astăzi”, cu o participare mai bogată, din punctul de vedere al numărului de țări din care se recrutează participanții, chiar decât a expoziției din „Giardini”. [...] Din România, invitați de juriul compus din Mario Penelope, Federiko Brook, Lucca Crippa, Mauro Reggiani și Andrea Emiliani, au expus doi gravuri tineri: Ethel Lucaci Băiaș și Radu Stoica, ambii cunoscuți de la Bienala tineretului de la Paris, 1969, unde cel de-al doilea a făcut parte și dintre premiați. [...]

România se află, în 1972, la a 15-a sa participare la Bienala din Veneția, unde grupul celor 20 de gravuri, autori ai unei splendide opere colective (despre care Ceferino Moreno, criticul spaniol, spunea că definește ”singurul pavilion din bienala aceasta care este o persoană reală, capabilă să comunice, să înfiripe un dialog cu vizitatorul”) dimpreună cu doi sculptori în lemn, Iliescu-Călinești și Mircea Ștefănescu, au fost prezenți ca două direcții egal îndreptățite ale plasticii contemporane românești și au stârnit un mare interes. În fond, e vorba de viziunea unor artiști, revoluționari lucizi, puși să-și spună cuvântul alături de conștiințele lucide ale acestei lumi. [...]

Am fost, în lista vernisajelor de presă, în săptămâna anterioară vernisajului oficial, cea dintâi țară care și-a pus la dispoziția cronicarilor, criticilor și colecționarilor pavilionul (de notat că vizitatorii beneficiind de ”tessere” gratuite nu sunt socotiți în statistica mai sus citată!) în ziua de 6 iunie, când în locul anostelor cocktail-uri obișnuite, expozanții noștri din grupul ”Gravura în spațiul contemporan” au împărțit grațios primelor sute de vizitatori ai expoziției lor... lucrări originale, adică exemplare din gravurile expuse, cu semnături date pe fiecare coală, la fața locului, la cerere. Succesul a fost de nedescris, chiar dacă populația interlopă și cam ”hippy” a vânătorilor de sandwich-uri de la vernisaje a fost un pic decepționată.

The marvellous Baroque Palace on Canal Grande, the former residence of doges known as Cà Pesaro, hosts the Museum of Oriental and Far East art. On the other hand, for the past 77 years the museum has been hosting the works bought at successive editions of the Venice Biennial in the form of a museum of modern art, headed by Guido Perrocco. The palace played host to the exhibition “International Graphic Art Today”, which enjoyed a widespread participation, in terms of the participants from a high number of countries, which exceeded even the participants in the “Giardini” exhibition. The jury made up of Mario Penelope, Federiko Brook, Lucca Crippa, Mauro Reggiani and Andrea Emiliani invited two Romanian young engravers: Ethel Lucaci Băiaș and Radu Stoica, who both became known at the Youth Biennial in Paris of 1969, with Stoica featuring among the recipients of important awards.

In 1972, Romania faced its 15th participation in the Venice Biennial, with the group of 20 engravers, the authors of a spectacular collective work of art (which Ceferino Moreno, a Spanish critic, said it defined “the only pavilion in this year’s biennial that constitutes *a real person, capable of communicating and establishing a dialogue with the visitor*”). In fact, the exhibition represents the vision of a group of revolutionary and self-conscious artists, determined to have their say alongside the world’s self-conscious minds. [...]

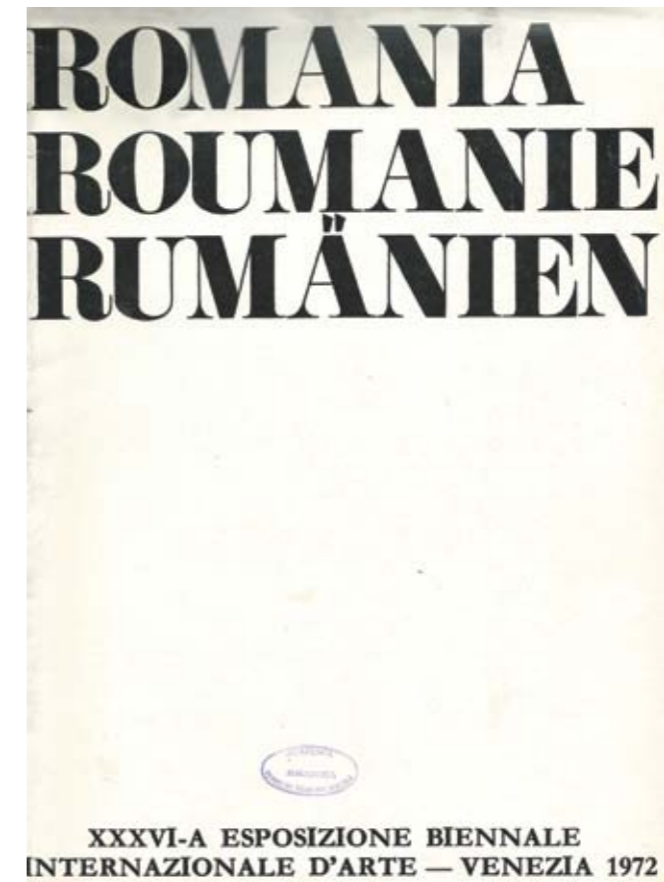
We were the first country on the list of press openings, the week prior to the official opening of the exhibition, to present its pavilion to art critics and collectors (worth mentioning that guests with free passes were not included in the above-mentioned statistics!) on June 6, when instead of the usual dull cocktails, our exhibitors from the group “Engraving in the Contemporary Space” handed out original works of art to the first few hundred people who visited the exhibition, namely copies of the engravings on show, signed on each sheet, on the spot and on demand. It was a roaring success, to the slight disappointment of the hippy sandwich seekers and other distasteful folk who usually frequent openings of this kind.

Aspectul pavilionului, sală de 25 pe 8 metri, cu lumină verticală, filtrată acum și redusă la un semiîntuneric, brăzdat de conurile de raze ale celor 4 reflectoare din colțuri, cu mișcări pendulatorii mai lente, mai rapide, reglate în așa fel încât prin încrucișarea directă cu panourile și prin reflectarea în cele 8 mari oglinzi metalice puse între opere, să creeze o țesătură de momente luministice discontinue, sporind efectul tulburător al alb-negrului, dominant în gravurile ce compun materia expoziției, era un aspect scenoplastic și scenografic scontat. Cele 83 de panouri conțineau gravuri și colaje de gravuri mixte, în toate tehnicile artei grafice, de la xilografie și linogravură la acvaforte și acvatintă ori gravură în fier trecând prin litografie și serigrafie. Ele au fost orânduite în așa fel încât să compună un scenariu dramatic, de un puternic efect emoțional. Autorii lucrărilor, al căror nume este înscris (în afară de cataloagele impozante ale bienalei, în patru limbi, și în catalogul italo-englez tipărit de noi spre a fi difuzat în zilele vernisajului – dar sosit, ca la toate edițiile, ca să nu se piardă obiceiul prost, într-un număr mult prea mic de exemplare), și pe panoul de la intrarea sălii și anume: Ana-Maria Andronescu, Marcel Chirnoagă, Dumitru Cionca, Ioan Donca, Adrian Dumitrache, Mircea Dumitrescu, Dan Erceanu, Sergiu Georgescu, Harry Guttman, Valentin Th. Ionescu, George Leolea, Wanda Mihuleac, Tiberiu Nicorescu, Ion Panaitescu, Anton Perussi, Ion State, Theodora Moiescu-Stendl, Ion Stendl, Radu Stoica, Iosif Teodorescu au preferat însă să nu-și semneze fiecare în parte lucrările, cu atât mai mult cu cât, prin formula de expunere, colaj, opera unuia intra în componența unei imagini simultan văzute cu opera altuia sau altora în cuprins, și să-și reducă participarea la efortul comun de forjare a unei opere

The pavilion was a 25x8-meter hall with vertical filtered lights, reduced to semi-darkness, crossed by the cone-like rays of the four spotlights in the corners, with swinging movements, set to move slower or faster to such effect that by directly intertwining with the panels and reflected in the eight large metal mirrors set up in-between the works of art, should create a network of interweaving discontinuous lights, thus adding to the disturbing effect of the black-and-

white, which dominates the engravings at the centre of the exhibition. This design created a guaranteed aesthetic and scenographic effect. The 83 panels, representing engravings and collages of various engravings, were created using all the techniques of graphic art, from xylography and linocut to etching and aquatint or iron engraving, including lithography and screen printing. They were designed so as to make up a dramatic scenario, with a powerful emotional effect. The authors of the engravings, whose names are marked on the panel set up near the entrance (besides the awe-inspiring catalogues of the Biennial, printed in four languages, as well as in the Italian-

English catalogue we printed in order to be distributed throughout the opening event, but which arrived in too small a number of copies, a bad habit carried over from previous editions), are Ana-Maria Andronescu, Marcel Chirnoagă, Dumitru Cionca, Ioan Donca, Adrian Dumitrache, Mircea Dumitrescu, Dan Erceanu, Sergiu Georgescu, Harry Guttman, Valentin Th. Ionescu, George Leolea, Wanda Mihuleac, Tiberiu Nicorescu, Ion Panaitescu, Anton Perussi, Ion State, Theodora Moiescu-Stendl, Ion Stendl, Radu Stoica, Iosif Teodorescu. They preferred not to sign the works individually, so much so as, by means of the manner in which the works were exhibited (collage), the work of

colective. Exemplu de responsabilitate individuală asumată într-o acțiune comună, comportamentul, demn de al devoților artizani medievali, n-a întârziat să fie apreciat și elogiât, iar calitatea graficei actuale românești a făcut să fie considerat, la ”plebiscitul” lansat în rândul vizitatorilor de către organizatorii Bienalei, drept unul din primele trei cele mai reușite pavilioane, pavilionul țării noastre. [...]

Cei douăzeci de componenți ai grupului de gravori, meșteri de primă mână ai mișcării artistice de azi din țara noastră, au regăsit drumul către fervoarea și zelul medievalilor, împinși doar de imboldul țelului comun, de importanța izbânzii finale a unei idei, renunțând, cum spuneam, la paternitatea operelor și la vanitatea de a-și revendica, fiecare din autori, vreun merit personal.

Desigur, pentru noi, cei ce cunoșteam stilul expresionismului grafic al lui Marcel Chirnoagă, de un atât de incisiv arabesc, ori tenebrozitatea dramatică a lui Valentin Ionescu, grotescul gras, Rabelaisian, al lui Mircea Dumitrescu, uimirea în fața obiectului, naturmortist descris, dar dezgrădinat din funcțiile lui habituale, în imaginile Wande Mihuleac, ambiguitatea voită și cu „skepsis”

a lui Dan Erceanu, falsul geometrism, forjat ca o mască a sensibilității, la Radu Stoica sau soții Stendl, suprarealismul corodant al lui Harry Guttman, și cel opulent, visceral, al lui Tiberiu Nicorescu, acuratețea Anei-Maria Andronescu și autoritatea semnului incizat de Ioan Donca, ori simbolurile vieții reale, solare, limpezi, din gravurile apologetice ale lui Ion Panaitescu și Anton Perussi, accentele temperamentale dure ale lui Iosif Teodorescu și Ion State, grafia fantastică, nervoasă a lui George Leolea și păienjenișul de intricații hieroglifice ale lui Dumitru Cionca, puteam savura într-o asemenea expoziție caracterele diferențiale ale artiștilor. Dar publicul ce vine pentru prima oară în contact cu ei vede filmul rezultat din unificarea lor, ce-i face să se confunde, ca să constituie

one artist becomes part of an image seen as one with the work of another or several others as a whole, and thus reduce their participation to the common effort of making up a collective work of art. An example of individual responsibility, undertaken as part of a common action, a behaviour worthy of pious Medieval craftsman which, before long, was appreciated and praised, while the quality of Romanian graphic art turned Romania's pavilion into one of the top three most popular pavilions as shown by a survey conducted by Biennial organizers. [...]

The twenty members of the group of engravers, top-notch representatives of the artistic movement in our country, rose to the fervour and zeal of Medieval artisans, driven only by a common goal, the importance of making an idea prevail by means of

relinquishing ownership, as I was saying, over their works and the vanity of claiming any personal merit. Of course, for those of us who were familiar with Marcel Chirnoagă's graphic expressionism, which oozed so much Arabian poignancy, or Valentin Ionescu's dramatic darkness, Mircea Dumitrescu's Rabelaisian grotesque, the shock before the described still object, uprooted from its habitual functions, as depicted

by Wanda Mihuleac, the wilful and “tricky” ambiguity of Dan Erceanu, the fake geometry, forged as a mask for sensibility, in the works of Radu Stoica and the Stendls, Harry Guttman's corrosive surrealism and Tiberiu Nicorescu's opulent and visceral one, Ana-Maria Andronescu's accuracy and Ioan Donca's authority of the etched sign, or the clear symbols of real and solar life in Ion Panaitescu and Anton Perussi's apologetic engravings, the serious temperamental traits of Iosif Teodorescu and Ion State, the fantasy-like and ranging graphics of George Leolea and the web of intricate hieroglyphs in the case of Dumitru Cionca, we could enjoy the artists' separate styles in such an exhibition. But the public that comes into contact for the first time with them sees the result achieved by their joining forces, which makes

unul și același atelier, o confrerie de muncă și de luptă solidară pentru demistificarea anumitor farse menite să abuzeze umanitatea. Antifilistin și revoluționar, convoiul imaginilor denunță dezumanizarea omului prin război, asupra și îmbuibare sau foamete, deopotrivă. El cântă paralel imn soluției ideale a tuturor relelor de care suferă azi omenirea, umanismului profund și real. O anume mitologie a teratologicului, bine înțeleasă de public - președintele Giovanni Leone, fin cunoscător de artă, remarcă la vernisajul din 11 iunie similitudini iconografice între „groaza deasupra orașului” a lui Chirnoagă și o anume iconografie a crucificării, à rebours - o anume denunțare naturalistică a mitologicului - „drumul unui om” de Valentin Ionescu, de pildă - sau o anume reinstaurare a reperelor axiologice, cu sensuri schimbate, la mașinile antropofage ale Wande Mihuleac, fac pandant în această expoziție scenelor în care problemele solidarității, necesare azi, mai mult ca oricând, își găsesc ilustrarea. Respingerea dezumanizării persoanei umane, fie prin estropierea la care obligă lipsa, fie prin cea care duce la un anume trivial-înțeles confort, se dublează, în concepția grupului de 20 de tineri gravori, cu postularea tehnicilor sociale de recuperare a nucleului de umanitate din fiecare, prin cultură. Iată de ce Ceferino Moreno-Sandoval și José Maria de Labra, artiști spanioli, dând glas intuiției mai multora, au caracterizat pavilionul românesc ca pe ”o persoană vrednică de a-ți fi interlocutor”. Efortul de selecție, organizare și prezentare a creației acestui grup meritoriu, a fost răsplătit. Expoziția a fost cerută în octombrie la Bruxelles și în decembrie la Helsinki.

them confound each other, making up one and the same workshop, a brotherhood of work and solitary efforts towards demystifying certain farces aimed at abusing humanity. Anti-Philistine and revolutionary, the convoy of images denounces the dehumanization of man through war, oppression, overindulgence or hunger at the same time. Alternatively, it glorifies the ideal solution of all the ills inflicting mankind today - profound and real humanism. A certain mythology of teratology, which the public intimately knows (President Giovanni Leone, a refined art connoisseur, observed certain iconographic similarities at the exhibition opening of June 11 between Chirnoagă's “horror looming over the city” and a certain kind

of iconography of the crucifixion against the grain), a certain naturalistic criticism of mythology (Valentin Ionescu's “journey of a man”, for instance) or a certain kind of restoration of axiological landmarks, with their meanings reversed, to Wanda Mihuleac's man-eating machines, symmetrically reflect scenes depicting problems of solidarity, which seem relevant today more than ever before. In the vision of the 20 young engravers, rejecting the de-humanization of

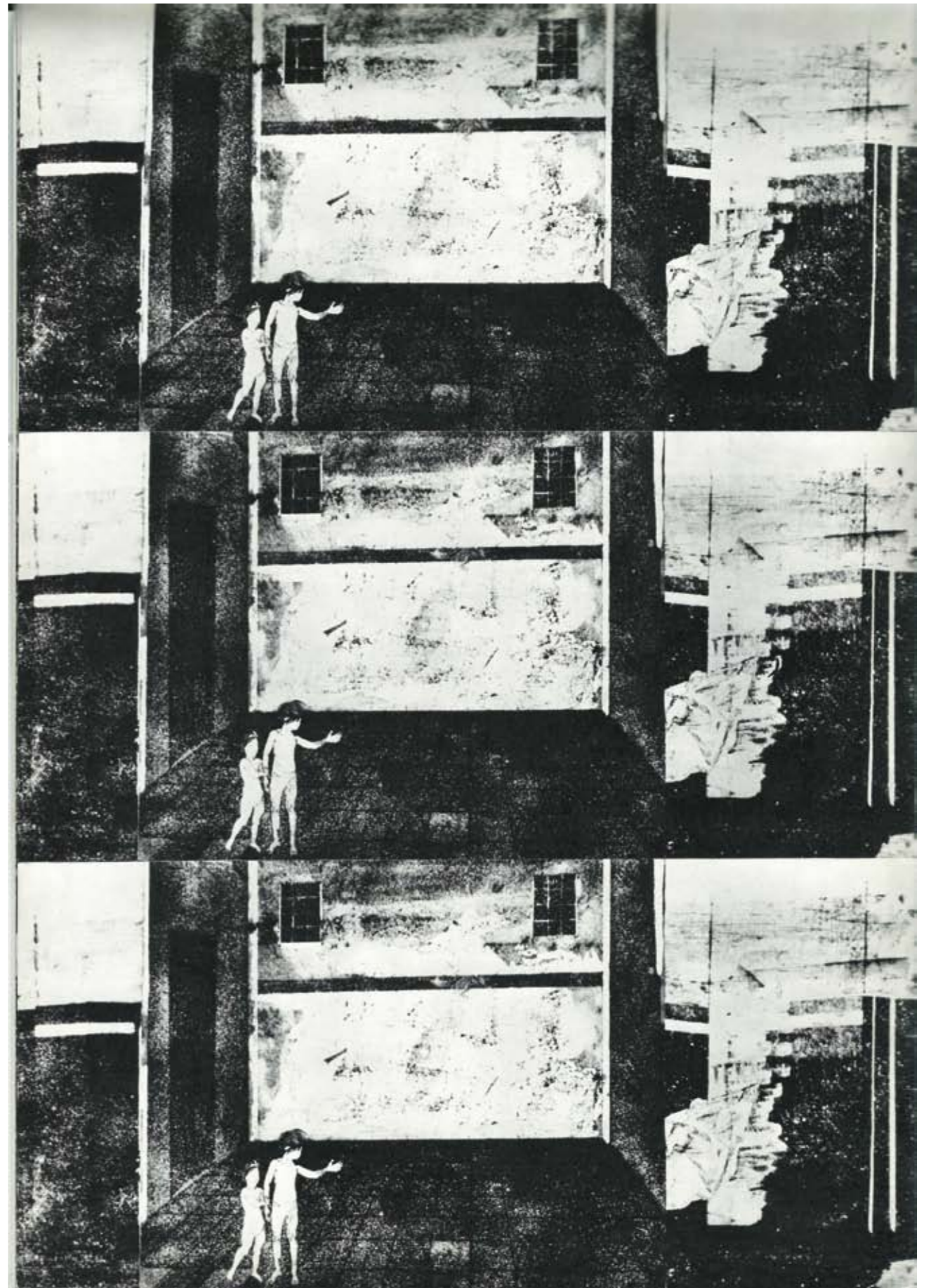
people, either by deprivation-derived crippling, or by a certain kind of crippling trivially understood as comfort, is highlighted by fostering social techniques of recuperating the humanity in every human being by means of culture. This is what prompted Ceferino Moreno-Sandoval and José Maria de Labra, both Spanish artists, to describe Romania's pavilion as a “person worthy of being your interlocutor”, voicing what many others had deducted. The effort of selecting, preparing and presenting the works of this praiseworthy group of artists, was richly rewarded. The artists were called to exhibit their works in October in Brussels and in December in Helsinki.

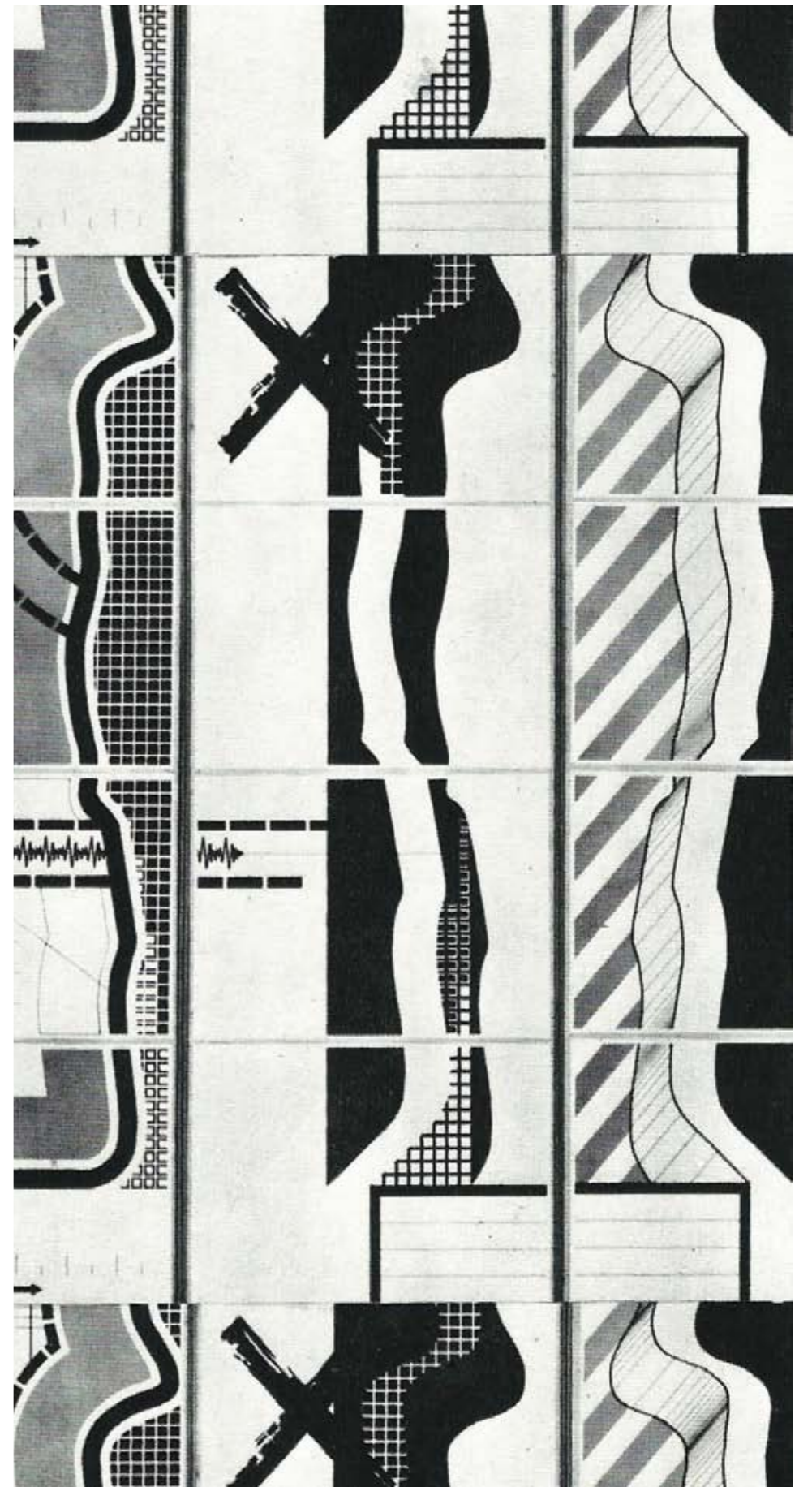
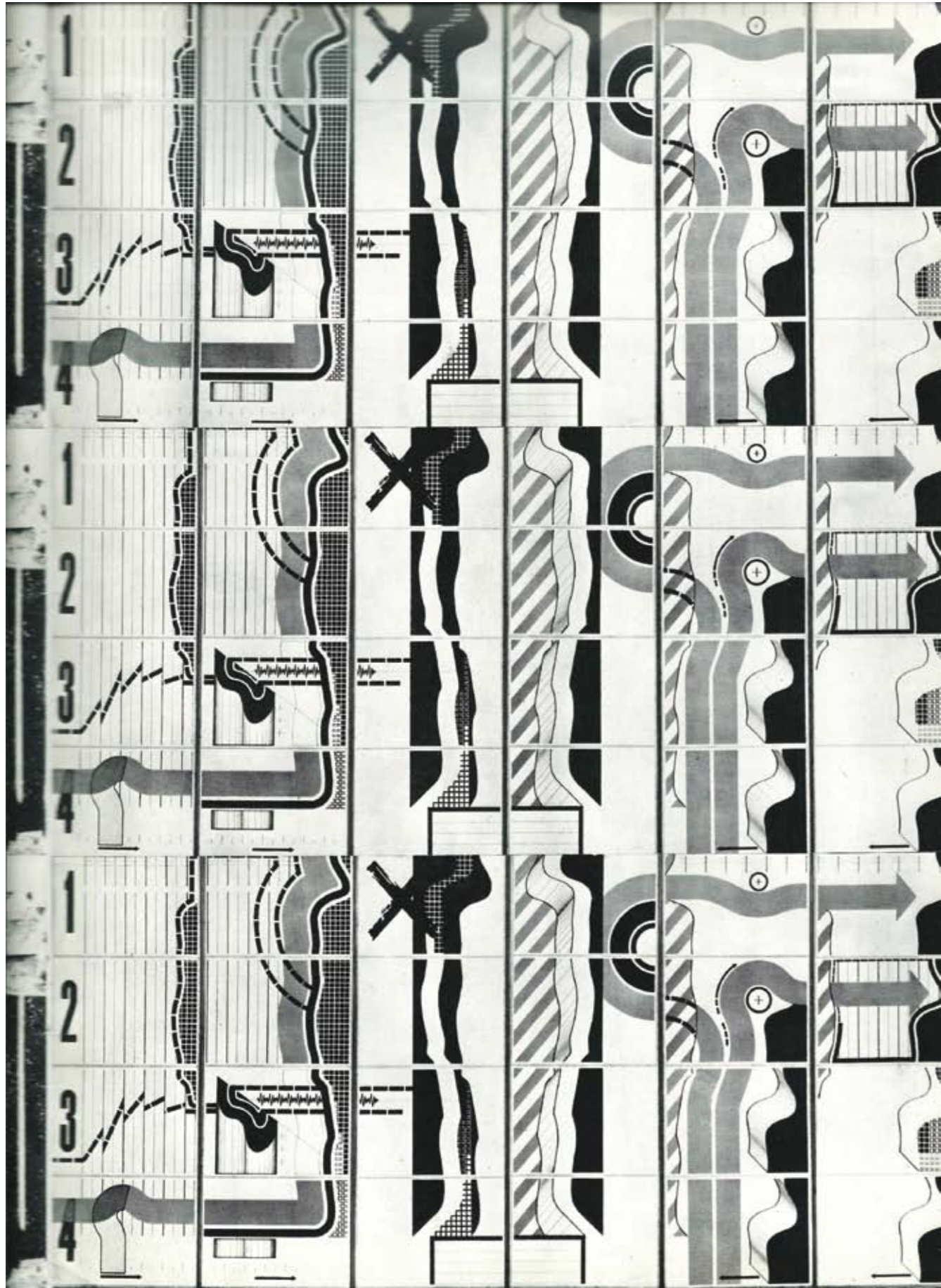

Ion Frunzetti, *Contemporanul*,
6 octombrie 1972 din volumul
“În căutarea tradiției”, culegere îngrijită
de dr. Florica Cruceru,
ed. Meridiane 1998, București

Ion Frunzetti,
Contemporanul (“The Contemporary”),
October 6, 1972, in *În căutarea tradiției* (“Looking
for Tradition”), Ed. Dr. Florica Cruceru, Meridiane
Publishing House, 1998, Bucharest

Considerăm arta ca un gest de responsabilitate umană. Prin intermediul operei și al efortului nostru colectiv, respingem formele actuale ale dezumanizării. Opera noastră este creată pentru a fi înțeleasă exclusiv ca un discurs cinematic, în care fiecare lucrare reprezintă o secvență.

Imaginea, creată de artist, îi aparține numai până în momentul în care este comunicată, până în clipa în care devine un bun comun, parte integrantă a spațiului social. Vrem să înfruntăm prin mijloace vizuale lipsa atenției manifestată de contemporani, astfel încât să-i constrângem să ia atitudine în acest proces de moralitate al epocii noastre.

**ANA MARIA ANDRONESCU
MARCEL CHIRNOAGĂ
DUMITRU CIONCA
IOAN DONCA
ADRIAN DUMITRACHE
MIRCIĂ DUMITRESCU
DAN ERCEANU
SERGIU GEORGESCU
HARRY GUTTMAN
VALENTIN IONESCU**

We consider art as an act of human responsibility. Through our works and our collective efforts, we reject the current forms of dehumanization.

Our work is to be understood only as a cinematic discourse, in which each panel represents a phrase. The image, created by the artist, belongs to him only to the extent to which it is communicated, to the extent to which it becomes a common good and integrates within social space.

We want to visually challenge our contemporaries' lack of attention so as to oblige them to make a stand in this moral process of our epoch.

**GEORGE LEOLEA
WANDA MIHULEAC
THEODORA MOISESCU STENDL
TIBERIU NICORESCU
ION PANAITESCU
ANTON PERUSSI
ION STATE
ION STENDL
RADU STOICA
IOSIF TEODORESCU**

ANDRONESCU, ANA-MARIA
născută în București, în 1935
grafician, absolventă a Institutului „Nicolae Grigorescu” din București
a debutat în 1962
participări la expoziții românești internaționale: Praga, Rabat, Düsseldorf, Portland (SUA), Macerata, Roma, Cesena

CHIRNOAGĂ, MARCEL
născut în Bușteni, în 1930
grafician și sculptor, absolvent de fizică-matematică, studii liberale în domeniul artelor
a debutat în 1953
participări la expoziții românești internaționale: Paris, Tel-Aviv, New Delhi, Damasc, Londra, Pekin, Cairo, Viena, Sao Paolo, Roma, Torino, Milano
participări la expoziții internaționale: New York, Tokyo, Cracovia, Veneția, Ljubljana
premiu internațional: 1963 Medalia de aur „Käthe Kolwitz” la Expoziția Integrafic din Berlin; premiul al II-lea ex aequo la cea de-a doua bienală de grafică din Cracovia

CIONCA, DUMITRU
născut în Pojejena, Banat, în 1936
grafician, absolvent al Institutului „Nicolae Grigorescu” din București
a debutat în 1962
participări la expoziții românești internaționale: Montevideo, New York, Brno, Praga, Varșovia, Rabat, Düsseldorf, Macerata, Roma, Cesena

DONCA, IOAN
născut în Seini, Maramureș
grafician, absolvent al Institutului „Nicolae Grigorescu” din București
a debutat în 1967
participări la expoziții românești internaționale: Florența, Linz, Praga, Santiago de Chile, Sao Paolo, Rabat, Haga, Milano, Macerata, Roma, Cesena
participări la expoziții internaționale: Cracovia, Barcelona

DUMITRACHE, ADRIAN
născut în București, în 1943
grafician, absolvent al Institutului „Nicolae Grigorescu” din București

ANDRONESCU, ANA-MARIA
was born in Bucharest, in 1936
a graphic artist, a graduate of the “Nicolae Grigorescu” Institute, Bucharest
makes her debut in 1962
participates in Romanian art exhibitions abroad: Prague, Rabat, Düsseldorf, Portland- USA, Macerata, Rome, Cesena.

CHIRNOAGĂ, MARCEL
was born in Bușteni, in 1930
a graphic artist and sculptor, major in physics-mathematics, free studies of the arts
makes his debut in 1953
participates in Romanian art exhibitions abroad: Paris, Tel-Aviv, New Delhi, Damascus, London, Peking, Cairo, Vienna, Sao Paulo, Rome, Turin, Milan
participates in international exhibitions: New York, Tokyo, Krakow, Venice, Ljubljana
international prizes: 1963— Gold Medal “Käthe Kolwitz” at the Integrafik exhibition in Berlin; 1968— 2nd prize ex — aequo, at the second biennial of graphics in Krakow.

CIONCA, DUMITRU
was born at Pojejena, Banat, in 1936
a graphic artist, a graduate of the “Nicolae Grigorescu” Institute — Bucharest
makes his debut in 1962
participates in Romanian art exhibitions abroad: Montevideo, New York, Brno, Prague, Warsaw, Rabat, Düsseldorf, Macerata, Rome, Cesena.

DONCA, IOAN
was born in Seini — Maramureș
a graphic artist, a graduate of the “Nicolae Grigorescu” Institute — Bucharest
makes his debut in 1967
participates in Romanian art exhibitions abroad: Florence, Linz, Prague, Santiago de Chile, Sao Paulo, Rabat, the Hague, Milan, Macerata, Rome, Cesena —
participates in international exhibitions: Krakow, Barcelona.

DUMITRACHE, ADRIAN
was born in Bucharest, in 1943
a graphic artist, a graduate of the “Nicolae Grigorescu” Institute — Bucharest
makes his debut in 1970

ANA MARIA ANDRONESCU

Nata nel 1936 a Bucarest. Artista-incisore, laureata dell'Istituto di Belle Arti «Nicolae Grigorescu» di Bucarest. Fa il debutto nel 1962. Partecipa alle seguenti mostre d'arte romena dell'estero: Praga, Rabat, Düsseldorf, Portland (SUA), Macerata, Roma, Cesena.

MARCEL CHIRNOAGĂ

Nato nel 1936 a Bușteni. Incisore e scultore, laureato in fisica e matematica. Nell'arte è autodidatta. Fa il debutto nel 1953. Partecipa alle seguenti mostre romene dell'estero come per esempio: Parigi, Tel-Aviv, New-Delhi, Damasco, Londra, Pekin, Cairo, Vienna, Sao-Paolo, Roma, Torino, Milano. Partecipante alle seguenti mostre internazionali: New-York, Tokyo, Krakowia, Venezia, Ljubljana. Premi internazionali: 1963 — la medaglia d'oro «Käthe Kolwitz» assegnatagli all'esposizione «Integrafik» di Berlin; Il-o Premio ex aequo alla II-a Biennale d'incisione di Krakowia.

CIONCA DUMITRU

Nato nel 1936 a Pojejena — Banat. Incisore, laureato dell'Istituto di Belle Arti «Nicolae Grigorescu» di Bucarest. Fa il debutto nel 1962. Partecipa alle seguenti esposizioni d'arte romena dell'estero: Montevideo, New-York, Brno, Praga, Varșovia, Rabat, Düsseldorf, Macerata, Roma, Cesena.

DONCA IOAN

Nato nel 1938 a Seini — Maramureș. Incisore, laureato dell'Istituto di Belle Arti «Nicolae Grigorescu» di Bucarest. Fa il debutto nel 1967. All'estero partecipa alle seguenti esposizioni: Firenze, Linz, Praga, Santiago de Chile, Sao-Paolo, Rabat, L'Aja, Milano, Macerata, Roma, Cesena. Espone alle seguenti mostre internazionali: Krakowia e Barcelona.

ADRIAN DUMITRACHE

Nato nel 1943 a Bucarest. Incisore, laureato dell'Istituto di Belle Arti «Nicolae Grigorescu» di Bucarest. Fa il debutto nel 1970. Espone alla mostra d'arte romena di Düsseldorf ed a l'esposizione internazionale di Bayreuth (R.F.T.).

MIRCEA DUMITRESCU

Nato nel 1941 a Căscioara. Incisore, absolvente dell'Istituto di Belle Arti «Nicolae Grigorescu» di Bucarest. Fa il debutto nel 1965. Partecipa alle seguenti esposizioni all'estero: Praga, Francoforte/Main, Firenze, Helsinki,

Torino, Rabat —, ed alle seguenti mostre internazionali: Krakowia, Ljubljana, Banska — Bystra.

DAN ERCEANU

Nato nel 1934 a Bucarest. Incisore, laureato dell'Istituto di Belle Arti «Nicolae Grigorescu» di Bucarest. Fa il debutto nel 1970. Partecipa alle seguenti mostre romene dell'estero: Düsseldorf, Bayreuth, Firenze.

SERGIU GEORGESCU

Nato nel 1931 a Craiova. Incisore, laureato dell'Istituto di Belle Arti «Nicolae Grigorescu» di Bucarest. Fa il debutto nel 1957. All'estero partecipa alle seguenti esposizioni d'arte romena: Roma, Stuttgart, Varșovia.

HARRY GUTTMAN

Nato a Bucarest, nel 1933. Incisore, absolvente dell'Istituto di Belle Arti «Nicolae Grigorescu» di Bucarest. Fa il debutto nel 1960. Partecipa alle seguenti esposizioni d'arte romena: Mosca, L'Avana, Varșovia, Linz, Santiago de Chile, Düsseldorf, Sao-Paolo, Berlin.

IONESCU THEODOR VALENTIN

Nato nel 1937 a Iassy. Dottore ingegnere, laureato dell'Istituto Politecnico di Bucarest. Nelle belle arti — autodidatta. Fa il debutto nel 1966. All'estero partecipa alle seguenti mostre romene: Damasc, Tel-Aviv, Stuttgart, Memphis (SUA), Teheran, Rabat, Este, Roma, Portland, Berlin, — e alle seguenti esposizioni internazionali: New-York, Krakowia, Berlin, Buenos-Aires, Biella, Montreal. Premi internazionali: 1970 — il IV-o Premio della Biennale Internazionale d'incisione di Krakowia.

LEOLEA GEORGE

Nato nel 1938, in Bulgheria. Incisore, laureato dell'Istituto di Belle Arti «Nicolae Grigorescu» di Bucarest. Fa il debutto nel 1970. All'estero, partecipa alla mostra d'arte romena di Düsseldorf ed alla mostra internazionale di Bayreuth.

WANDA MIHULEAC

Nata a Bucarest, nel 1946. Artista — incisore, laureata dell'Istituto di Belle Arti «Nicolae Grigorescu» di Bucarest. Fa il debutto nel 1970. Partecipa alle seguenti esposizioni internazionali: Bayreuth e Firenze.

a debutat în 1970
participări la expoziții românești internaționale:
Düsseldorf
participări la expoziții internaționale: Bayreuth

DUMITRESCU, MIRCEA
născut în Căscioara, în 1941
grafician, absolvent al Institutului „Nicolae
Grigorescu” din București
a debutat în 1965
participări la expoziții românești internaționale:
Praga, Frankfurt, Florența, Helsinki, Torino, Rabat
participări la expoziții internaționale: Cracovia,
Banska Bystrica

ERCEANU, DAN
născut în București, în 1943
grafician, absolvent al Institutului „Nicolae
Grigorescu” din București
a debutat în 1970
participări la expoziții românești internaționale:
Düsseldorf
participări la expoziții internaționale: Bayreuth,
Florența

GEORGESCU, SERGIU
născut în Craiova, în 1931
grafician, absolvent al Institutului „Nicolae
Grigorescu” din București
a debutat în 1957
participări la expoziții românești internaționale:
Roma, Stuttgart, Varșovia

GUTTMAN, HARRY
născut în București, în 1933
grafician, absolvent al Institutului „Nicolae
Grigorescu” din București
a debutat în 1960
participări la expoziții românești internaționale:
Moscova, Havana, Varșovia, Linz, Santiago de Chile,
Düsseldorf, Sao Paulo, Berlin

IONESCU, TH. VALENTIN
născut în Iași, în 1937
Diplomă în inginerie, absolvent al Institutului
Politenic București
studii liberale în domeniul artelor vizuale
a debutat în 1966

exhibits in Romanian art exhibitions abroad:
Düsseldorf, participates in international exhibitions:
Bayreuth.

DUMITRESCU, MIRCEA
was born in Căscioara, in 1941
a graphic artist, a graduate of the “Nicolae
Grigorescu” Institute — Bucharest
makes his debut in 1965
participates in Romanian art exhibitions abroad:
Prague, Frankfurt, Florence, Helsinki, Turin,
Rabat—
participates in international exhibitions: Krakow,
Ljubljana, Banska Bystrica

ERCEANU, DAN
was born in Bucharest, in 1943
a graphic artist, a graduate of the “Nicolae
Grigorescu” Institute
makes his debut in 1970
participates in Romanian art exhibitions abroad:
Düsseldorf, participates in international exhibitions:
Bayreuth, Florence.

GEORGESCU, SERGIU
was born in Craiova, in 1931
a graphic artist, a graduate of the “Nicolae
Grigorescu” Institute — Bucharest
makes his debut in 1957
participates in Romanian art exhibitions abroad:
Rome, Stuttgart, Warsaw

GUTTMAN, HARRY
was born in Bucharest, in 1933
a graphic artist, a graduate of the “Nicolae
Grigorescu” Institute — Bucharest
makes his debut in 1960
participates in Romanian art exhibitions abroad:
Moscow, Havana, Warsaw, Linz, Santiago de Chile,
Düsseldorf, Sao Paulo, Berlin

IONESCU, TH. VALENTIN
was born in Iași, in 1937
PhD in engineering, a graduate of the Polytechnic
Institute in Bucharest
free studies of graphics
makes his debut in 1966
participates in international exhibitions: New York,
Krakow, Berlin, Buenos Aires, Biella, Montreal.

participări la expoziții internaționale: New York,
Cracovia, Berlin, Buenos Aires, Biella, Montreal
premiu internațional: 1970 – locul IV la Bienala
Internațională de Gravură de la Cracovia

LEOLA, GEORGE
născut în Bulgaria, în 1938
grafician, absolvent al Institutului „Nicolae
Grigorescu” din București
a debutat în 1970
participări la expoziții românești internaționale:
Düsseldorf
participări la expoziții internaționale: Bayreuth

MIHULEAC, WANDA
născută în București, în 1946
grafician, absolventă a Institutului „Nicolae
Grigorescu” din București
a debutat în 1970
participări la expoziții românești internaționale:
Bayreuth, Florența

NICORESCU, TIBERIU
născut în București, în 1927
grafician, absolvent al Institutului „Nicolae
Grigorescu” din București
a debutat în 1954
participări la expoziții românești internaționale:
Santiago de Chile, Cracovia
participări la expoziții internaționale: Roma, Milano,
Praga, Paris, Berlin, Viena, Leipzig, Barcelona,
Merignac
premiu internațional: 1957 – Medalia de argint la
Trienala De Arte Decorative, Milano; 1965 – Medalia
de bronz la Expoziția Internațională de Carte din
Leipzig

PANAITESCU, ION
născut în București, în 1936
grafician, absolvent al Institutului „Nicolae
Grigorescu” din București
a debutat în 1970
participări la expoziții românești internaționale:
Bayreuth, München
participări la expoziții internaționale: Leipzig,
Bratislava

international prizes: 1970 — 4th prize at the
International Biennial of engraving in Krakow.

LEOLEA, GEORGE
was born in Bulgaria, in 1938
a graphic artist, a graduate of the “Nicolae
Grigorescu” Institute — Bucharest
makes his debut in 1970
participates in Romanian art exhibitions abroad:
Düsseldorf, participates in international exhibitions:
Bayreuth.

MIHULEAC, WANDA
was born in Bucharest, in 1946
a graphic artist, a graduate of the “Nicolae
Grigorescu” Institute — Bucharest
makes her debut in 1970
participates in international exhibitions: Bayreuth,
Florence.

NICORESCU, TIBERIU
was born in Bucharest, in 1927
graphic artist, a graduate of the “Nicolae Grigorescu”
Institute — Bucharest
makes his debut in 1954
participates in exhibitions of Romanian art abroad:
Santiago de Chile, Krakow
participates in international exhibitions: Rome,
Milan, Prague, Paris, Berlin, Vienna. Leipzig,
Barcelona, Merignac
international prizes: 1957 – Silver Medal at the
Triennial of Decorative Arts, Milan; 1965 — Bronze
Medal at the International Book Exhibition of
Leipzig

PANAITESCU, ION
was born in Bucharest, in 1936
a graphic artist, a graduate of the “Nicolae
Grigorescu” Institute — Bucharest
makes his debut in 1970
participates in Romanian art exhibitions abroad:
Bayreuth, Munich
participates in international exhibitions: Leipzig,
Bratislava.

PERUSSI, ANTON
was born in Bucharest, in 1936
a graphic artist, a graduate of the “Nicolae
Grigorescu” Institute — Bucharest

PERUSSI, ANTON

născut în București, în 1936

grafician, absolvent al Institutului „Nicolae

Grigorescu” din București

a debutat în 1964

participări la expoziții românești internaționale:

Florența, Cremona, Linz, Santiago de Chile, Padova,

Sao Paulo, Regensburg, Lodz, Belgrad, Capri, Paris

STATE, ION

născut în Vaslui, în 1937

grafician, absolvent al Institutului „Nicolae

Grigorescu” din București

a debutat în 1963

participări la expoziții românești internaționale:

Tokyo, Berlin, Cracovia, Linz, New York, Montevideo,

Rabat, Buenos Aires, Santiago de Chile

participări la expoziții internaționale: Tokyo, Cracovia,

Buenos Aires

STENDL-MOISESCU, TEODORA

născută în București, în 1938

pictor, grafician, absolventă a Institutului „Nicolae

Grigorescu” din București

a debutat în 1963

participări la expoziții românești internaționale:

Tokyo, Cracovia, Milano, Torino, Tel-Aviv, Paris,

Bayreuth, Macerata, Roma, Cesena, Barcelona,

Varșovia, Viena, Regensburg

premiu internațional: 1969 – Premiul Bienalei pentru

tineret de la Paris, pentru lucrări colective; 1971 –

Premiul pentru grafică „Juan Miro”, Barcelona

participări la expoziții internaționale: Tokyo, Cracovia,

Milano, Paris, Lausanne

STENDL, ION

născut în Reșița, în 1938

pictor, grafician, absolvent al Institutului „Nicolae

Grigorescu” din București

a debutat în 1959

participări la expoziții românești internaționale:

Ljubljana, Varșovia, Praga, Cracovia, Torino, Tel-Aviv,

Paris, Havana, Bayreuth, Capri, Viena

participări la expoziții internaționale: Roma, Sao

Paulo, Regensburg, Washington, Tokyo, Geneva, Paris,

Bayreuth, Florența, Cracovia, Lausanne

premiu internațional: 1969 – Premiul Bienalei pentru

tineret de la Paris, pentru lucrări colective; 1970 –

makes his debut in 1964.

participates in Romanian art exhibitions abroad:

Florence, Cremona, Linz, Santiago de Chile, Padua,

Sao Paulo, Regensburg, Lodz, Belgrade, Capri, Paris

STATE, ION

was born in Vaslui, in 1937

a graphic artist, a graduate of the “Nicolae Grigorescu”

Institute — Bucharest

makes his debut in 1963

participates in Romanian art exhibitions abroad:

Tokyo, Berlin, Krakow, Linz, New York, Montevideo,

Rabat, Buenos Aires, Santiago de Chile.

participates in international exhibitions: Tokyo,

Krakow, Buenos Aires.

STENDL-MOISESCU, TEODORA

was born in Bucharest, in 1938

a painter, graphic artist, a graduate of the “Nicolae

Grigorescu” Institute — Bucharest

makes her debut in 1963

participates in Romanian art exhibitions abroad:

Tokyo, Krakow, Milan, Turin, Tel-Aviv, Paris,

Bayreuth, Macerata, Rome, Cesena, Barcelona,

Warsaw, Vienna, Regensburg

international prizes: 1969 — Prize of the Youth

Biennial in Paris, for group works; 1971 — “Juan

Miro” Prize for graphics, Barcelona

participates in international exhibitions: Tokyo,

Krakow, Milan, Paris, Lausanne.

STENDL, ION

was born in Reșița, in 1938

a painter, graphic artist, graduate of the “Nicolae

Grigorescu” Institute — Bucharest

makes his debut in 1959

participates in Romanian art exhibitions abroad:

Ljubljana, Warsaw, Prague, Turin, Tel-Aviv, Havana,

Bayreuth, Capri, Vienna

participates in international exhibitions: Rome, Sao

Paulo, Regensburg, Washington, Tokyo, Genoa, Paris,

Bayreuth, Florence, Krakow, Lausanne.

international prizes: 1969 — Prize of the Youth

Biennial in Paris for group works; 1970 — Medal of

the Engraving Biennial in Krakow.

STOICA, RADU

was born in Bucharest, in 1942

a graphic artist and stage director, a graduate of the

TIBERIU NICORESCU

Nato nel 1927 a Bucarest. Incisore, laureato dell'Istituto di Belle Arti di Bucarest. Fa il debutto nel 1954. Partecipa alle seguenti mostre d'arte romena all'estero: Santiago de Chile, Krakowia, — e alle mostre internazionali di: Roma, Milano, Praga, Parigi, Berlin, Vienna, Leipzig, Barcelona, Merignac.

Premii internazionali: 1957 — la Medaglia d'argento alla Triennale d'arte decorativa di Milano; 1965 — la Medaglia di bronzo all'esposizione interna del libro di Lipsia.

PANAITESCU ION

Nato nel 1936 a Bucarest. Incisore, laureato dell'Istituto «Nicolae Grigorescu» di Bucarest. Fa il debutto nel 1970.

Partecipa alle seguenti mostre d'arte romena: Bayreuth e München ed alle mostre internazionali di Lipsia e Bratislava.

PERUSSI ANTON

Nato nel 1936 a Bucarest. Incisore, laureato dell'Istituto di Belle Arti di Bucarest. Partecipa alle seguenti esposizioni d'arte romena all'estero: Firenze, Cremona, Linz, Santiago de Chile, Padova, Sao-Paolo, Regensburg, Lodz, Belgrado, Capri, Parigi. Fa il debutto nel 1964.

ION STATE

Nato nel 1937 a Vaslui. Incisore, laureato dell'Istituto di Belle Arti. Fa il debutto nel 1963.

Partecipa alle seguenti mostre d'arte romena, all'estero: Tokyo, Berlin, Krakowia, Linz, New York, Montevideo, Rabat, Buenos-Aires, Santiago de Chile, — ed alle mostre internazionali di Tokyo, Krakowia, Buenos-Aires.

STENDL MOISESCU TEODORA

Nata a Bucarest nel 1938. Pittore e incisore, laureata dell'Istituto di Belle Arti di Bucarest. Fa il debutto nel 1963. All'estero partecipa alle esposizioni d'arte romena di: Tokyo, Krakowia, Milano, Torino, Tel-Aviv, Parigi, Bayreuth, Macerata, Roma, Cesena, Barcelona, Varșovia, Vienna, Regensburg.

Premii internazionali: 1969 — Il Premio della Biennale della Gioventù di Parigi per un'opera collettiva; 1971 — Il Premio di grafica Juan-Mirò — Barcelona. Partecipante alle esposizioni internazionali di: Tokyo, Krakowia, Milano, Parigi, Lausanne.

ION STENDL

Nato nel 1938 a Reșița.

Pittore ed incisore, laureato dell'Istituto di Belle Arti di Bucarest. Fa il debutto nel 1959. Partecipa alle seguenti esposizioni d'arte romene all'estero: Ljubljana, Varșovia, Praga, Torino, Tel-Aviv, L'Avana, Beirut, Carpi, Vienna, — ed alle seguenti esposizioni inter-

nazionali: Roma, Sao-Paolo, Regensburg, Washington, Tokyo, Ginevra, Parigi, Bayreuth, Firenze, Krakowia, Lausanne.

Premii internazionali: 1969 — Il Premio della Biennale della Gioventù di Parigi, per un'opera collettiva; 1970 — la Medaglia della Biennale d'incisione di Krakowia.

RADU STOICA

Nato nel 1942 a Bucarest. Incisore e pittore — scenografo, laureato dell'Istituto di Belle Arti di Bucarest. Fa il debutto nel 1963.

Partecipante alle mostre d'arte romena di: Berlin, Santiago de Chile, Torino, Varșovia, Roma, Este, Edinburg ed alle seguenti esposizioni internazionali: Parigi, Buenos-Aires, Bayreuth —

Premii internazionali: 1969 — Il Premio della Biennale di Parigi, per un'opera collettiva.

IOSIF TEODORESCU

Nato nel 1939 a Bucarest. Pittore ed incisore, laureato dell'Istituto di Belle Arti di Bucarest. Fa il debutto nel 1965. Partecipante alle seguenti esposizioni d'arte romena all'estero: Budapest, Bologna, Milano, Roma, Santiago de Chile, Rabat, Praga, ed alle esposizioni internazionali di: Tolentino, Nizza, Vasto, Bratislava, Bordighera.

ILIESCU GHEORGHE-CĂLINEȘTI

Premii internazionali: 1967 — La Coppa D'Italia al Salotto di Bordighera.

Nato nel 1932 a Călinești.

Scultore, laureato dell'Istituto di Belle Arti di Bucarest (professore C. Medrea.) All'estero partecipa alle seguenti esposizioni d'arte romena: Anvers, Parigi, Bratislava, Torino, Lugano, Helsinki, Colgary.

«I-SENSI» — legno — 1971

gruppo di 6 elementi: 3,75 × 0,60 × 0,70
3,60 × 0,60 × 0,60
3,95 × 0,55 × 0,55
3,80 × 0,55 × 0,55
3,60 × 0,70 × 0,60
1,40 × 0,60 × 0,40

«LA FAMIGLIA» — legno — 1970

gruppo di 5 elementi connessi
2,80 × 3,95 × 0,45

MIRCEA ȘTEFĂNESCU

Nato nel 1929 a Oradea. Scultore, absolvente dell'Istituto di Belle Arti di Bucarest (professori — Romul Ladea, Ion Irimescu, Cornel Medrea). Fa il debutto nel 1945.

Partecipa alle esposizioni d'arte romena di Mosca, Orly, Varșovia, Budapest, Ludenscheid.

Premii internazionali: 1971 — Il Grande Premio alla Biennale di piccola Scultura di Budapest.

EVA — legno (bronzo) —

1970 — 0,70 × 0,18 × 0,18

MATERNITÀ — legno (bronzo) —

1970 — 0,68 × 0,16 × 0,13

Medalia Bienalei de gravură de la Cracovia

STOICA, RADU

născut în București, în 1942

grafician și regizor, absolvent al Institutului „Nicolae Grigorescu” din București

a debutat în 1963

participări la expoziții românești internaționale:

Berlin, Santiago de Chile, Torino, Varșovia, Roma, Este, Edinburgh

participări la expoziții internaționale: Paris, Buenos Aires, Bayreuth

premiu internațional: 1969 – Premiul Bienalei pentru tineret de la Paris, pentru lucrări colective

TEODORESCU, IOSIF

născut în București, în 1939

pictor și grafician, absolvent al Institutului „Nicolae Grigorescu” din București

a debutat în 1965

participări la expoziții românești internaționale:

Budapesta, Bologna, Milano, Roma, Santiago de Chile, Rabat, Praga

participări la expoziții internaționale: Tolentino, Nisa, Vasto, Bratislava, Bordighera

premiu internațional: 1967 – Coppa D’Italia la Salonul de la Bordighera

“Nicolae Grigorescu” Institute — Bucharest

makes his debut in 1963

participates in Romanian art exhibitions abroad :

Berlin, Santiago de Chile, Turin, Warsaw, Rome, Este, Edinburgh

participates in international exhibitions: Paris, Buenos Aires, Bayreuth.

international prizes: 1969 — prize of the Youth Biennial in Paris, for group works.

TEODORESCU, IOSIF

was born in Bucharest, in 1939

a painter and graphic artist, a graduate of the “Nicolae Grigorescu” Institute — Bucharest

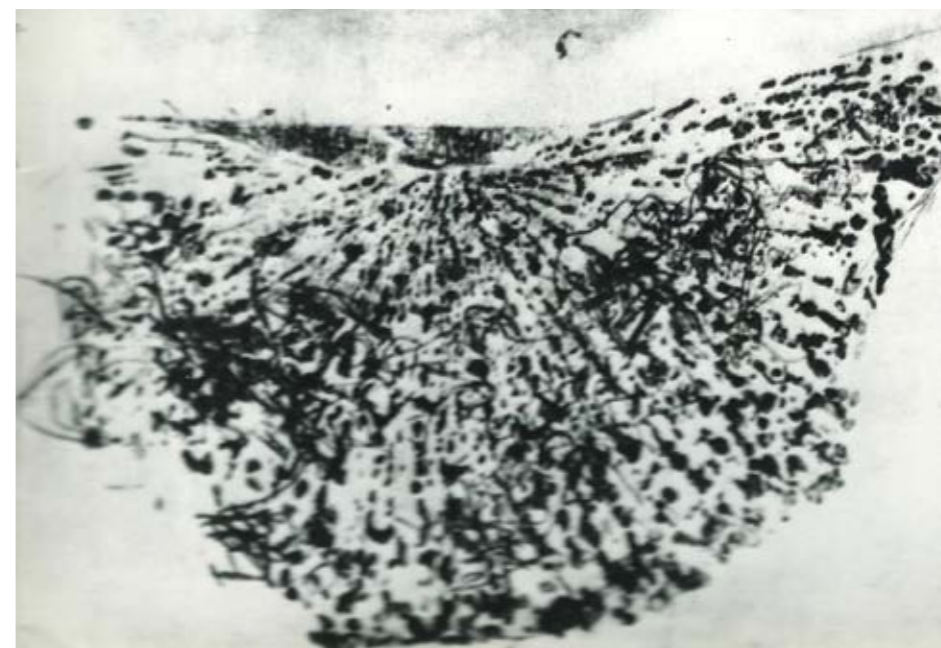
makes his debut in 1965

participates in Romanian art exhibitions abroad:

Budapest, Bologna, Milan, Rome, Santiago de Chile, Rabat, Prague

participates in international exhibitions: Tolentino, Nice, Vasto, Bratislava, Bordighera

international prizes: 1967 — Coppa D’Italia at the Salon of Bordighera.

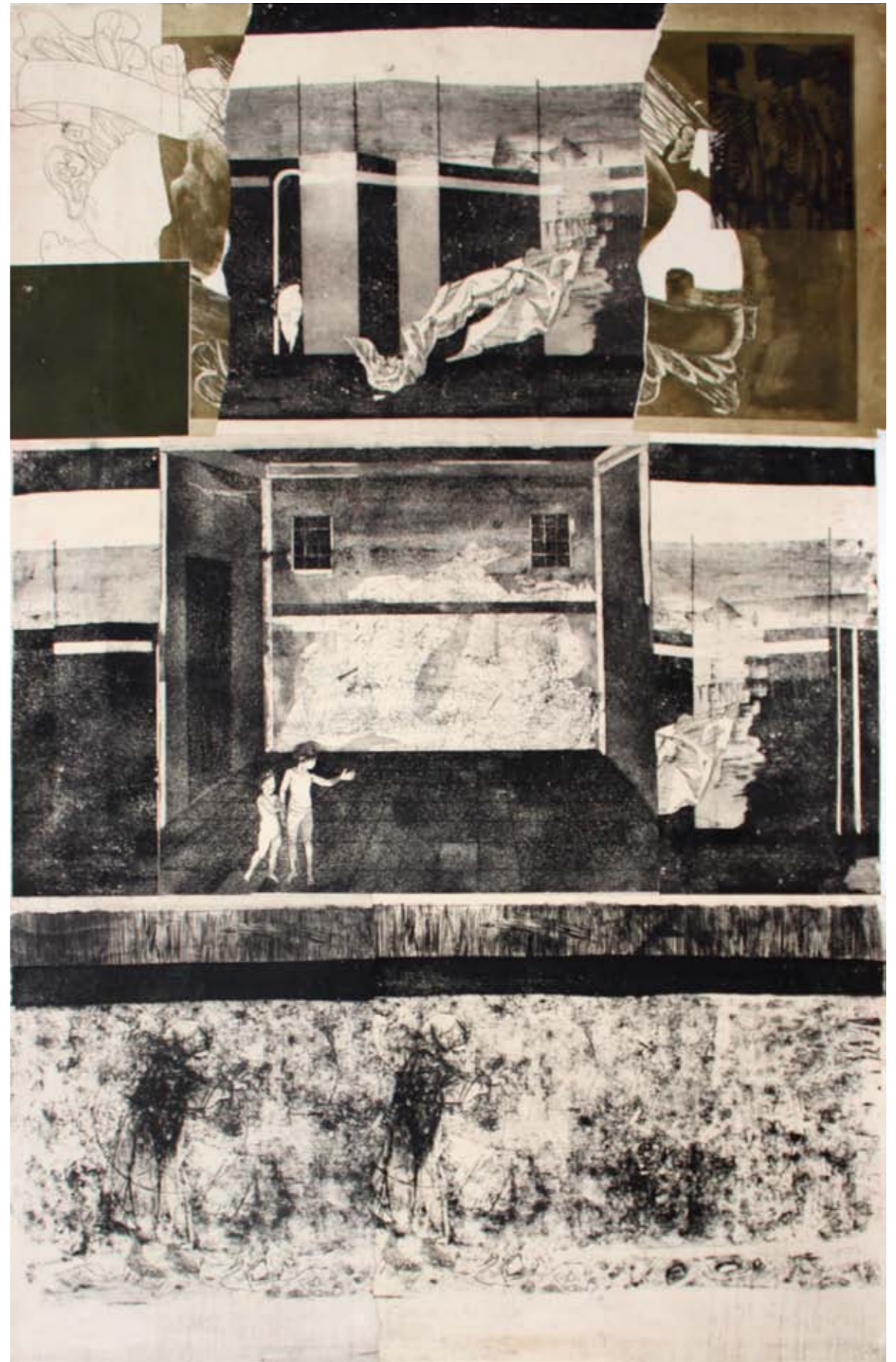
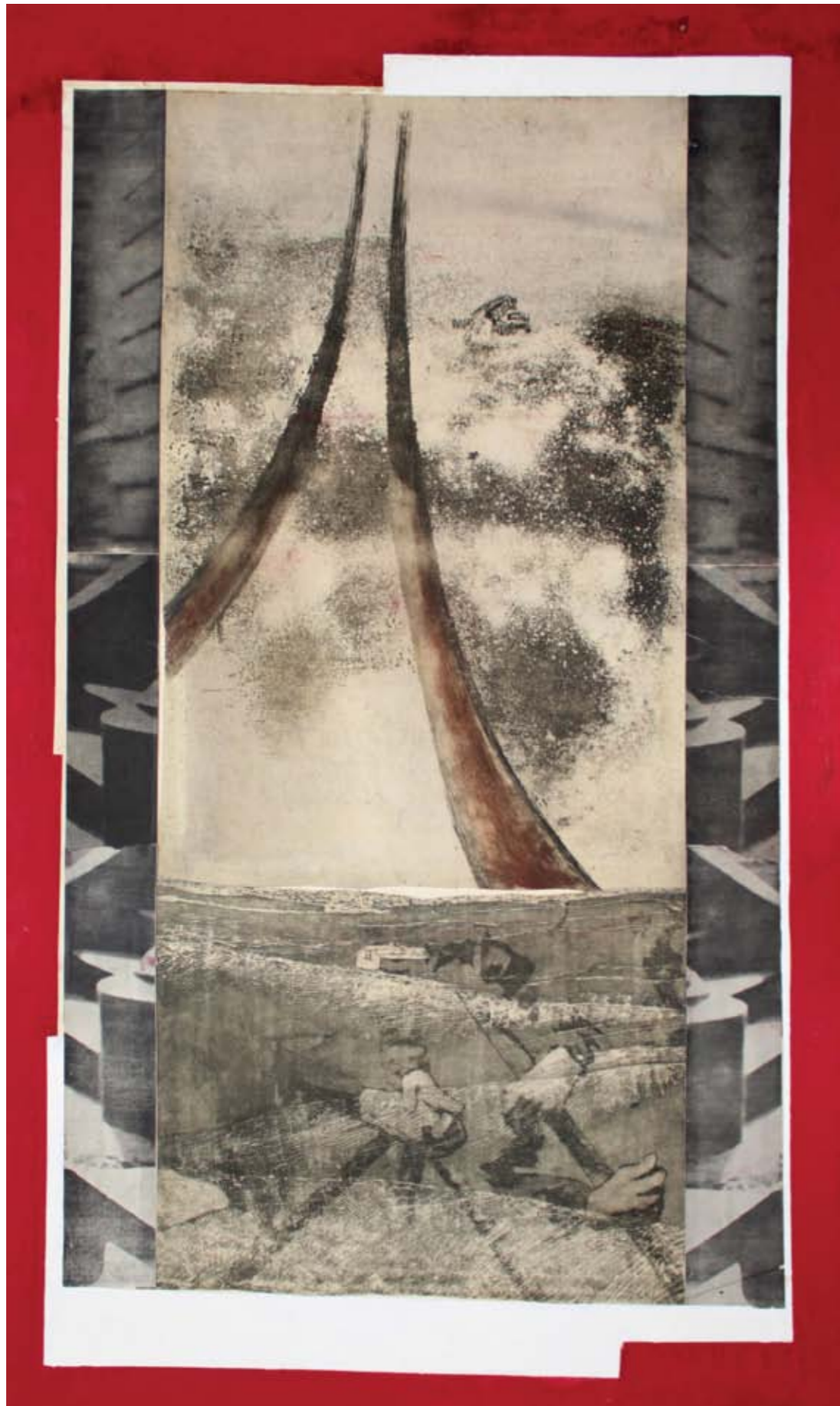

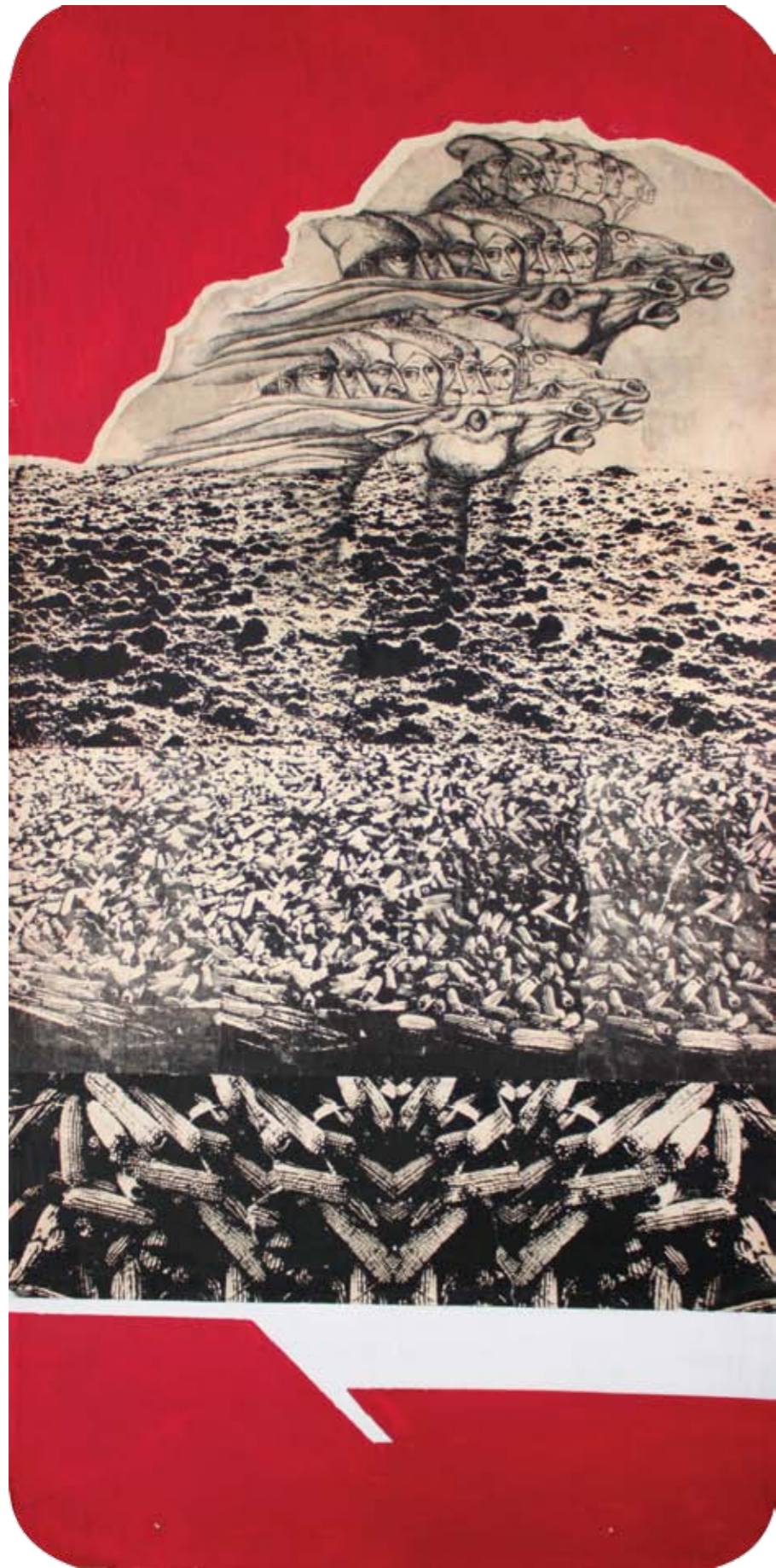

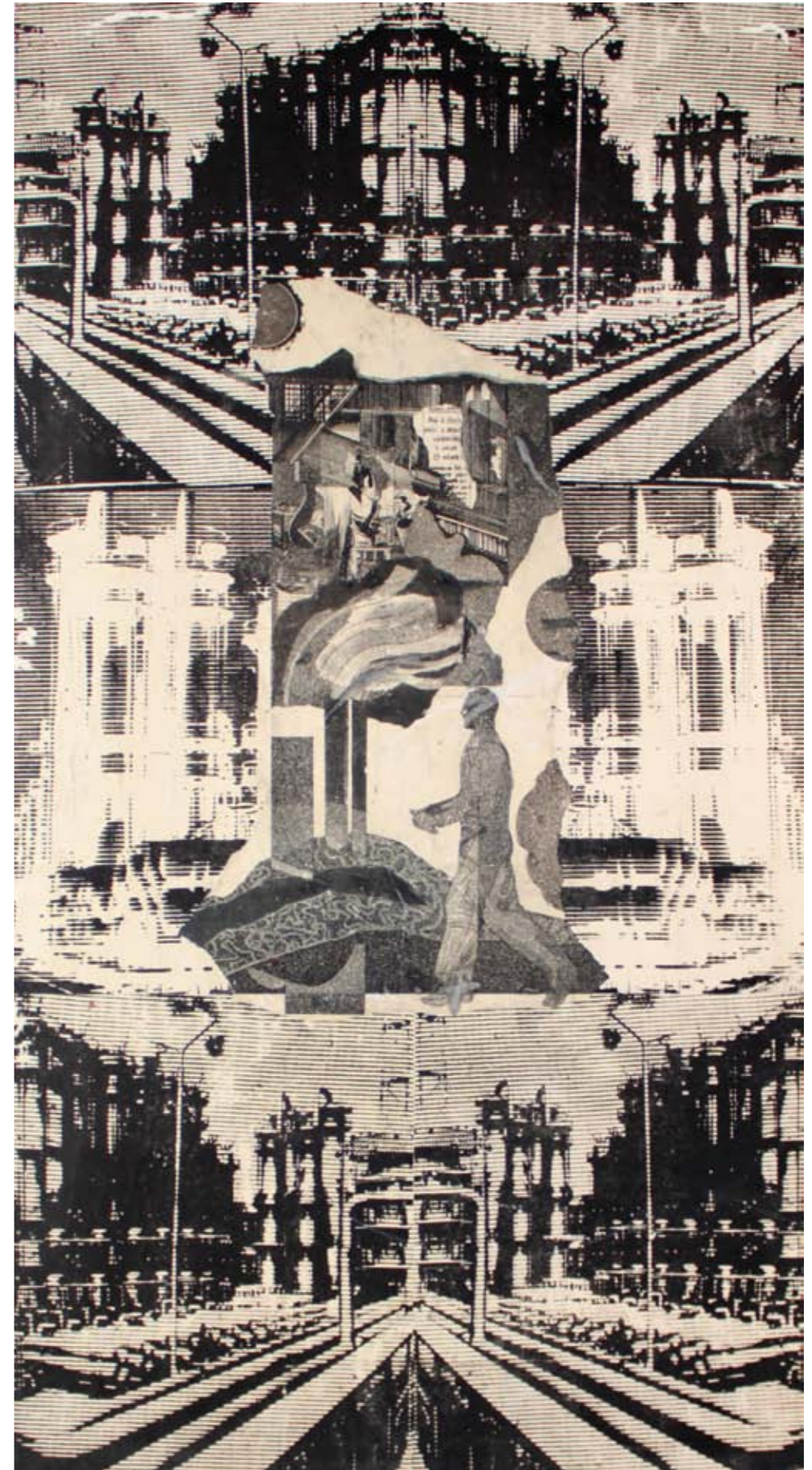
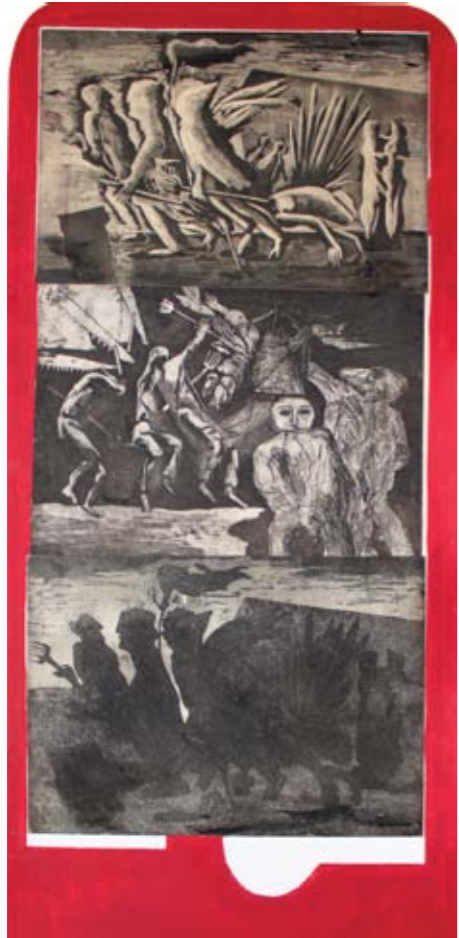

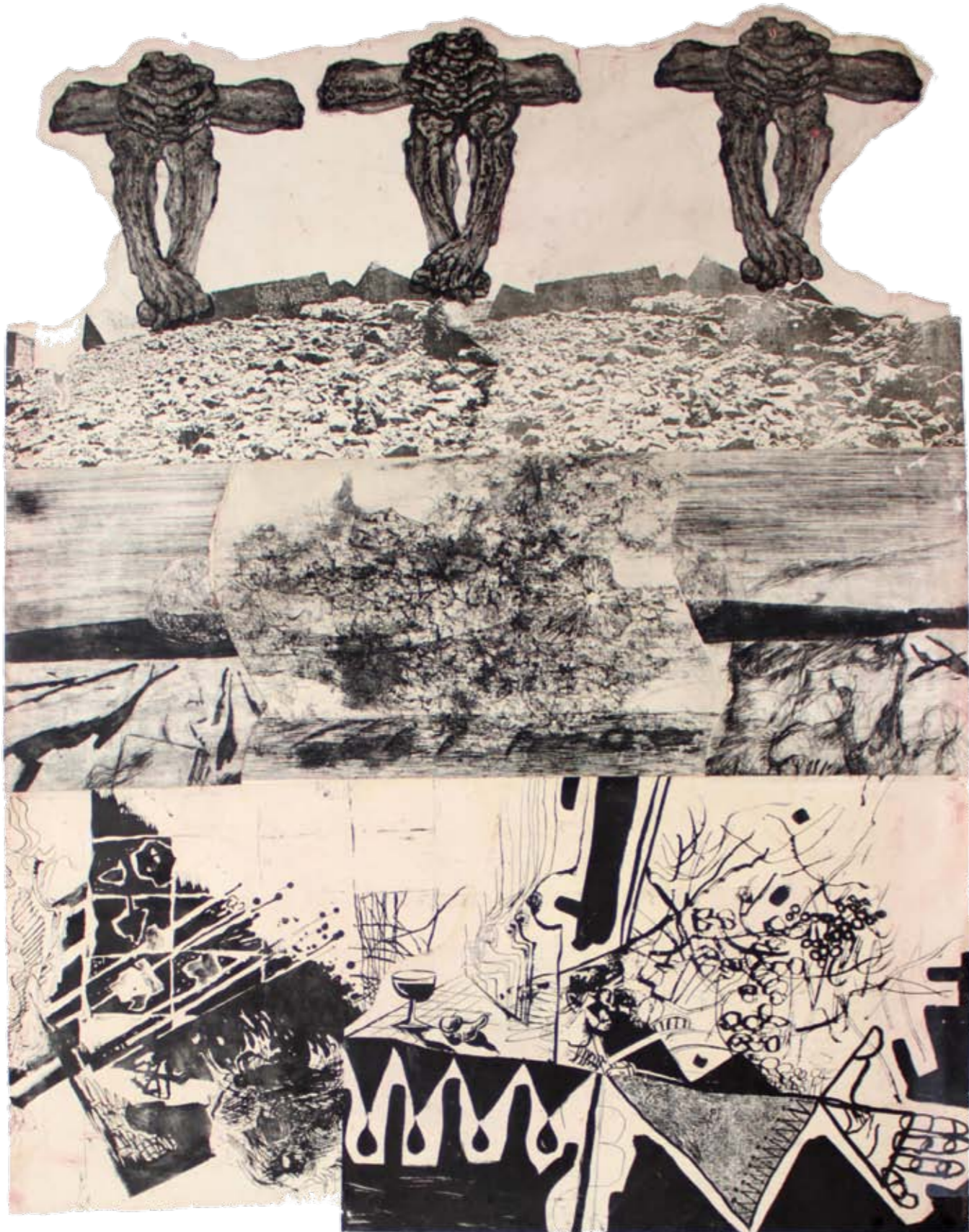

COLOFON

Volumul **Grafica românească în context internațional** vede lumina tiparului în luna martie 2017.

Ediția a fost posibilă datorită unei fructuoase conlucrări și Ruxandra Garofeanu aduce mulțumiri Domnului Georg Lecca, sponsorul acestui catalog, Domnului Dr. Dan Basarab Nanu, managerul Muzeului de Arte Vizuale Galați, Domnului Emanuel Bădescu, istoric, Cabinetul de stampe al Academiei Române. Domnului Gheorghe Andreescu, pictor, restaurator și muzeograf la Muzeul de Arte Vizuale Galați, tuturor celor care au găsit oportunitatea participării la realizarea unui asemenea eveniment.

Catalogul s-a tipărit la tipografia Everest într-un tiraj de 700 de exemplare, format 21x27cm, pe hârtie dublu cretată mată 120 gr., coperta pe carton de 250 gr.

Redactor: *Ruxandra Garofeanu*

Traducerea în engleză: *Vlad Palcu*

DTP: *Veronica Dănilă, Ștefan Buzea*

Corectura: *Anca Elena Vezeanu, Ion Jarnea*

Fotografii executate de *Muzeul de Arte Vizuale Galați*

COLOPHON

Romanian Graphic Art in a Global Context is issued in March 2017.

This edition has been made possible through a productive cooperation and Ruxandra Garofeanu wishes to express her gratitude to Mr. Georg Lecca (sponsor of this work), Mr. Dr. Dan Basarab Nanu (manager of the Museum of Visual Arts in Galați), Mr. Emanuel Bădescu, historian, Prints and Drawings Department of the Romanian Academy, Mr. Gheorghe Andreescu (painter, conservator and curator with the Museum of Visual Arts in Galați) and to all those who took this opportunity to get involved in this project.

This catalog was printed at the Everest printing house in a print run of 700 copies, size 21 x 27 cm, double-side matte finish paper 120g, hardcover 250g.

Editor: *Ruxandra Garofeanu*

English translation: *Vlad Palcu*

Desktop publishing: *Veronica Dănilă, Ștefan Buzea*

Proofreading: *Anca Elena Vezeanu, Ion Jarnea*

Pictures: courtesy of the *Museum of Visual Arts in Galați*

